

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare
Contestații**

Str. Gh. Lazar nr. 9B
300081, Timișoara
Tel : +0256 499334
Fax : +0256 499332
[e-mail:info.adm @dgfptmmfinante.ro](mailto:info.adm@dgfptmmfinante.ro)
nr. inreg. ANSPDCP 20012

DECIZIE nr. 911/308/30.06.2012

privind contestația formulată de S.C. X S.R.L.

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. ....../25.05.2012 și reînregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. ....../15.05.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr. ....../11.05.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. ....../15.05.2015, prin care s-a transmis D.G.R.F.P Timișoara, dosarul contestației formulate de S.C. X S.R.L. în scopul reluării procedurii de soluționare a contestației suspendată în baza Deciziei nr...../10.07.2012 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, în considerarea Ordonanței de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în dosarul nr...../P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, rămasă definitivă în temeiul dispozițiilor art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de Procedura Fiscală, republicată, asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. ....../21.05.2012 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. ....../25.05.2012 și reînregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. ....../15.05.2015; conform art. 209 alin. (1) din Codul de Procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara fiind competentă în soluționarea contestației, constată următoarele:

Prin Decizia nr. ....../10.07.2012 emisă de D.G.F.P a Jud. Arad s-a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de SC X SRL împotriva Deciziei de impunere F-AR nr...../12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală F-AR nr. ....../12.04.2012 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **xxxx lei** reprezentând impozit pe profit suplimentar în sumă de xxx lei, dobânzi/majorări

de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de xxxx lei, taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de xxxxlei, dobânzi de întârziere aferente TVA în sumă de xxxxlei, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, în cauză existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Cu adresa nr. ..../11.05.2015 a A.J.F.P Arad - AIF aceasta a transmis dosarul contestației formulată de SC X SRL în scopul reluării procedurii de soluționare a acestuia, suspendat în baza Deciziei nr. ..../10.07.2012, în considerarea Ordonanței de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în dosarul nr..../P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, definitivă.

Pe cale de consecință, la data prezentei, D.G.R.F.P. Timișoara organ competent conform art.209 Cod Procedura Fiscala se va investi cu reluarea procedurii de soluționare a acesteia în condițiile legii.

SC X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere F-AR nr..../12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală F-AR nr...../12.04.2012 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad solicitând anularea actelor administrative atacate.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR ..../12.04.2012 încheiat de către organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...]

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]”

coroborat cu art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere factual și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul in care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.

[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

“ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”.

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petenta îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se va pronunța asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« *La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține .... pagini. In conformitate cu art. 205 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și sau aprobate la rambursare se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță.* »

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta fiind cea care produce efecte față de petentă și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR .../12.04.2012, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere F-AR nr...../12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

Suma totală contestată este de **xxxx lei** și reprezintă:

- xxxx lei taxa pe valoarea adăugată suplimentară
- xxxx lei dobânzi de întârziere aferente TVA.
- xxxx lei impozit pe profit suplimentar
- xxxx lei dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei Av. ...., la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială în original, așa după cum prevede art. 206 din O.G nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere F-AR nr...../12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală F-AR nr...../12.04.2012 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și solicită anularea acestora, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

1. Cu privire la impozitul pe profit suplimentar în sumă de xxxxx lei calculat pe perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 cu dobanzi de intarziere in suma de xxxx lei, societatea petenta invoca următoarele motive:

- in legatura cu deductibilitatea la determinarea masei impozabile a profitului a cheltuielilor reprezentand servicii incarcare electronica cartele, achizitii produse alcoolice, servicii realizate de catre Agentia de investigatii, achizitii materiale de constructii, prestari servicii in amenajari interioare si exterioare, achizitii combustibil, achizitii instalatii sanitare, servicii de transport, servicii publicitate considerate de către organele de control nedeductibile din punct de vedere fiscal, petenta susține că, toate aceste cheltuieli înregistrate în contabilitate în categoria cheltuielilor deductibile la determinarea masei impozabile a profitului au avut ca scop obținerea de venituri, fapt rezultat prin evoluția în creștere, de la an la an, a cifrei de afaceri.

- cheltuielile pentru serviciile de încărcare electronică cartele au fost necesare pentru ca agenții de vânzări să poată lua telefonic legătura cu clienții și de asemenea, cheltuielile efectuate cu combustibilul au fost necesare in vederea deplasării agenților de vânzări la sediul clienților pentru preluare comenzi livrare de bunuri.

- cheltuielile efectuate cu produsele alimentare, bauturi alcoolice si materiale publicitare au avut ca scop întreținerea si pastrarea unor relatii bune cu clientii si furnizorii sai, promovarea si publicitatea activității petentei “prin acordarea la sfarsit de an a unor mici atentii de natura cheltuielilor de protocol”, considerand ca aceste cheltuieli au legatura cu buna desfasurare a activitatii raportat la cresterea cifrei de afaceri anuala.

- cheltuielile efectuate cu achiziționarea de materiale de constructie, instalatii sanitare si cu prestarile de servicii constand in reparatii si amenajari interioare si exterioare precum si cheltuielile efectuate cu achiziționarea mobilei si a aparaturii sunt investitii aferente imobilului situat in Arad, Str. .... jud Arad, sediul firmei, investitii care au crescut în opinia petentei, valoarea imobilului, aspect posibil a fi constatat printr-un raport de expertiza.

2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugata in suma de xxxxx lei stabilita suplimentar pe perioada 01.01.2007 – 31.12.2012 cu dobanzile de intarziere in suma de xxxx lei, petenta invoca următoarele motive:

- referitor la TVA in suma de xxxxx lei aferenta facturilor emise catre SC A SA, petenta sustine nelegala operatiunea de regularizare a taxei colectata in decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011 sustinand ca, datorita imprejurarii ca debitoarea SC A SA a intrat in procedura insolventei si a faptului ca, urmare a confirmarii planului de reorganizare de catre judecatorul sindic prin Sentinta nr...../2011 nu a fost prevazuta cu distribuire de sume prin plan, fiind eliminata de la plata, a procedat la stornarea TVA in suma de xxxxxx lei aferenta facturilor ramase neincasate de la debitoarea SC A SA.

- referitor la tranzactiile efectuate de catre petenta cu mai multe societati comerciale prezentate in anexa nr.9 si nr.10 la R.I.F declarate de organul de control

ca operatiuni fictive efectuate cu scopul sustragerii de la plata obligatiilor fiscale motivat de faptul că firmele respective nu au raportat livrarile de bunuri, respectiv prestarile de servicii catre petenta, aceasta nu intelege culpa sa in faptul ca societatile furnizoare nu si-au indeplinit obligatia de a-si declara veniturile.

- referitor la masura calcularii TVA si impozit pe profit cu majorari de intarziere aferente si invocarea de catre organul de control a jurisprudentei europene in cazul C-255/02 Halifax & Other, petenta considera aceasta masura fara baza legala, avand in vedere faptul ca facturile in cauza au fost achitate de catre petenta, iar cazul C-255/02 Halifax & Other invocat de organele de inspectie nu este aplicabil in speta acesta fiind o cerere de pronuntare a unei hotarari preliminare in ceea ce priveste interpretarea directivei 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislatiilor statelor membre la impozitele pe cifra de afaceri – sistem comun al taxei pe valoarea adaugata.

Având în vedere cele mai sus prezentate petenta solicită desființarea în întregime a actelor administrative atacate cu consecința obligării organului emitent la emiterea unei noi decizii de impunere cu o noua baza de impozitare.

II. În Decizia de impunere atacată, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, Activitatea de inspecție fiscală, au constatat următoarele:

In legatura cu impozitul pe profit în sumă de xxxxxx lei calculat pe perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 cu dobanzi de intarziere in suma de xxxxx lei, s-au retinut urmatoarele:

Pentru anul 2007

In cursul anului 2007, organele de inspectie fiscala au constatat ca petenta a inregistrat in contul 628 “Cheltuieli cu prestari servicii” suma de xxxx lei reprezentand prestari de servicii realizate de “Agentia de investigatii” fără a deține un contract de prestări servicii si fara a justifica realitatea si necesitatea prestarii acestor servicii; de asemenea a inregistrat in contul 604 suma de xxxxxx lei reprezentand contravaloare bauturi alcoolice achizitionate de la SC A I SRL organele de inspectie fiscală constatând incalcarea prevederilor art. 19 alin.1 si art.21 alin. 1 din Legea nr.571/2003.

In consecinta organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei un debit suplimentar de natura impozitului pe profit aferent anului 2007 in suma de xxx lei considerand suma totala de xxxx lei cheltuiala nedeductibila la calculul profitului impozabil.

Pentru anul 2008

Organele de inspectie fiscala au constatat ca, in cursul anului 2008, petenta a inregistrat in contul 626 “ Cheltuieli postale si taxe de telecomunicatii” suma de xxxx lei reprezentand prestari de servicii incarcare electronica cartele telefonice si in contul 604 “ Cheltuieli privind materialele nestocate” suma de xxxx lei reprezentand contravaloarea facturii ZD..../..... din 15.07.2008 reprezentand aceelasi tip de serviciu

fara ca aceste servicii sa fie aferente realizarii de venituri incalcând prevederile art. 19 alin.1 si art. 21 alin. 1 din Legea nr.571/2003.

In consecinta organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei un debit suplimentar de natura impozitului pe profit aferent anului 2008 in suma de **xxxx lei** considerand suma totala de xxxxxx lei cheltuiala nedeductibila la calculul masei profitului impozabil.

Pentru anul 2009

In cursul anului 2009, organele de inspectie fiscala au constatat ca petenta a inregistrat in contul 611 " Cheltuieli cu prestarile de servicii efectuate de catre terti" suma de **xxxxxx lei** reprezentand contravaloarea unor materiale de constructii si prestari de servicii constand in reparatii si amenajari interioare si exterioare pentru care nu a prezentat documente justificative care sa ateste realitatea si necesitatea efectuării acestor achizitii.

De asemenea petenta a inregistrat in luna septembrie 2009 in contul 604 " Cheltuieli privind materialele nestocate " factura nr...../30.09.2009 emisa de Rompetrol SA reprezentand achizitii de combustibil auto, in suma de **xxxxx lei** de doua ori, fara a prezenta documente justificative pentru una din aceste inregistrari, fiind incalcate prevederile art.21 alin.4 lit.f din Legea nr.571/2003 coroborat cu pct. 44 din HG nr.44/2004.

Totodata, organele de inspectie au constatat ca petenta a inregistrat in contul 604 " Cheltuieli privind materialele nestocate " o serie de bunuri achizitionate in baza unor facturi reprezentand materiale de constructii, vopsele lacuri si obiecte de mobilier, materiale de instalatii sanitare, obiecte de imbracaminte, cafea, precum si bauturi alcoolice in suma totala de **xxx38 lei** si in contul 611 " Cheltuieli cu prestarile de servicii efectuate de catre terti" suma de **xxxx lei** fara a putea justifica modul in care au fost utilizate aceste bunuri si servicii in scopul realizarii de venituri fiind incalcate prevederile art. 19 alin.1 si art. 21 alin. 1 din Legea nr.571/2003.

In consecinta organele de inspectie fiscala au considerat suma totala de **xxxx lei cheltuiala nedeductibila** la calculul masei profitului impozabil aferent anului 2009 stabilind in sarcina petentei un debit suplimentar de natura impozitului pe profit in suma de xxxxxlei fata de impozitul calculat de petenta in suma de xxxxx lei, rezultand o diferenta de xxxxx lei ce a fost influentata cu suma de xxxx lei declarata in plus de catre societatea petenta, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de **xxxxxx lei**.

Pentru anul 2010

Organele de inspectie au constatat ca, in cursul anului 2010, petenta a inregistrat in contabilitate ca si cheltuiala deductibila la calculul profitului impozabil suma totala de xxxxxx lei reprezentand contravaloarea unor bunuri (materiale de constructii) si servicii (servicii de transport, servicii incarcare electronica cartele telefonice) pentru care nu a putut prezenta documente justificative care sa ateste realitatea si necesitatea efectuării acestora in scopul obtinerii de venituri, fiind incalcate prevederile art. 19 alin.1 si art.21 alin.1 si alin.4 lit. f din Legea nr.571/2003.

In consecinta organelor de inspectie fiscala au considerat suma totala de **xxxxxx lei cheltuiala nedeductibila** la calculul masei profitului impozabil aferent anului 2010 stabilind in sarcina petentei un debit suplimentar de natura impozitului pe profit in suma de **xxxxxx lei**.

Pentru anul 2011

Organele de inspectie au constatat ca, in cursul anului 2011, petenta a inregistrat in contabilitate ca si cheltuiela deductibila la calculul profitului impozabil suma de xxxx lei fara a avea la baza documente justificative precum si cheltuieli in suma de xxxxxx lei care nu au fost realizate in scopul obtinerii de venituri.

Totodata au constatat neinregistrarea in evidenta fiscala a petentei a unor venituri in suma totala de xxxxx lei inscrisa in trei facturi emise de catre petenta in beneficiul clientului SC AND SRL reprezentand contravaloarea unui numar de xxxxx cutii Plibox.

In consecinta tinand cont de aceste aspecte, organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea masei profitului impozabil si implicit a impozitului pe profit datorat de catre societatea petenta pentru anul 2011 stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar in suma totala de xxxx lei.

Pentru neplata la termenul legal de plata a debitului suplimentar reprezentând impozit pe profit in suma totala de xxxxx lei, organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea majorărilor de intarziere in suma totala de xxxxx lei, in baza art.119 si art.120 din OG nr.92/2003, cu modificările si completările ulterioare.

In legatura cu taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de xxxxx lei pe perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 cu dobanzi de intarziere in suma de xxxxx lei, s-au retinut urmatoarele:

1. Cu privire la TVA in suma de xxxx lei, organele de inspectie fiscala au constatat ca, petenta nu a înregistrat in jurnalul de vânzări un numar de 3 facturi emise către SC And SRL reprezentand contravaloarea unui numar de xxxx cutii Plibox si nu a colectat TVA aferenta acestor facturi in suma de totala de xxxx lei considerand ca au fost incalcate astfel prevederile art. 134¹ din alin.1 si art. 134 ² alin.1 din Legea nr. 571/2003.

In consecința, organele de inspectie fiscala au procedat la colectarea TVA pentru suma de xxxx lei in conformitate cu art. 140, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare rezultând o TVA colectata suplimentar in suma de xxxx lei.

2. Cu privire la TVA in suma de xxxx lei organele de inspectie fiscala au constatat ca petenta a înregistrat cu semnul (-) la randul regularizării taxa colectata in decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011 repsuma de xxxxx lei reprezentand baza si suma de xxxx lei TVA aferenta facturilor neincasate emise catre SC A S.A.

In conditiile in care pentru SC A SA nu s-a declarat falimentul prin hotarare judecatoreasca, prin stornarea in decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011 a TVA colectata aferenta facturilor de livrare emise si neincasate de la SC A SA in suma de xxxx lei organele de inspectie fiscala au considerat ca petenta a incalcat prevederile art. 138 lit. d din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu

prevederile pct.20 alin.3 din HG nr.44/2004. In consecința au procedat la colectarea TVA pentru suma de xxxx5 lei in conformitate cu art. 140, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare.

3. Cu privire la TVA in suma de xxxx lei, organele de inspectie fiscala au constatat ca, in perioada 01.01.2007 – 31.12.2011, petenta si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de xxxx lei aferenta achizițiilor de bauturi alcoolice incalcand astfel prevederile art. 145 alin.5 lit.b din Legea 571/2003 cu modificările si completările ulterioare.

4. Cu privire la TVA in suma de xxxx lei, organele de inspectie fiscala au constatat ca, petenta si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma totala de xxxx fara a putea prezenta organelor de inspectie fiscala documente justificative (facturi), fiind incalcate astfel prevederile art. 146, alin.(1) lit.a) din Legea 571/ 2003 cu modificările si completările ulterioare.

5. Cu privire la TVA in suma de xxxx lei, organele de inspectie fiscala au constatat ca, in perioada 01.01.2007 – 31.12.2011, petenta si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma totala de xxxx lei aferenta achizitiilor de materiale de constructii, mobilier, obiecte sanitare, servicii incarcare electronica, electrocasnice si avansuri prestari servicii pentru care petenta nu a putut prezenta situatii de lucrari si nu a putut justifica realitatea si necesitatea acestor achizitii in folosul operatiunilor sale taxabile fiind incalcate prevederilor art. 145 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003.

6. Cu privire la TVA in suma de xxxxx lei, organele de inspectie fiscala au constatat ca, in perioada 01.04.2011 – 31.08.2011, petenta si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma totala de xxxxxx lei inscrisa in facturile de achizitie materiale si diverse servicii emise de SC C SRL pentru care nu a putut prezenta contracte sau orice alte documente din care sa rezulte realitatea si necesitatea acestor achizitii in folosul operatiunilor sale taxabile motiv pentru care in conformitate cu art. 11 alin.1 din Legea nr.571/2003 organele de inspectie fiscala au efectuat regularizarea TVA deductibila prin respingerea dreptului de deducere a TVA in suma de xxxxx lei aferenta facturilor de achizitie de la SC C SRL

7. Cu privire la TVA in suma de xxxx lei, organele de inspectie fiscala au constatat ca, in perioada 01.01.2007 – 31.12.2011, petenta si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma totala de xxxx lei inscrisa in facturile de achizitie materiale de constructii, prestari servicii de reparatii si amenajari interioare si exterioare precum si servicii de transport de la furnizori interni pentru care petenta nu a putut prezenta contracte sau orice alte documente din care sa rezulte realitatea si necesitatea acestor achizitii in folosul operatiunilor sale taxabile. Ca urmare organele de inspectie fiscala au constatat ca scopul esential al acestor achizitii nu il reprezinta o livrare de bunuri si/sau prestare de serviciu neconstituind decat un artificiu prin care s-a urmarit diminuarea obligatiei reprezentand TVA de plata si in consecinta au procedat in conformitate cu art. 11 alin.1 din Legea nr.571/2003 la regularizarea TVA deductibila prin respingerea dreptului de deducere a TVA in suma de xxxx lei aferenta facturilor de achizitie materiale de constructii, prestari servicii de reparatii si amenajari interioare si exterioare precum si servicii de

transport de la furnizori interni considerand ca au fost incalcate prevederile art.128 alin.1 art.129 alin.1 art.146 alin.1 lit.a si art. 145 alin.2 lit.a din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal coroborat cu art. 46 din HG 44/2004.

8. Cu privire la TVA in suma de xxxx lei si TVA in suma de xxxxx lei, din verificarea corelatiilor dintre evidenta contabila, evidenta tehnico-operativa si deconturile de TVA organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca:

- pentru luna august 2011 rulajul contului 4426 " TVA deductibila " din evidenta contabila si tehnico-operativa a petentei in suma de xxxx lei nu corespunde cu TVA deductibila declarata in decontul de TVA aferent lunii august 2011 in suma de xxxx lei, diferenta de **xxxxx lei** reprezentand TVA dedusa eronat in decontul de TVA aferent lunii august 2011

- la luna octombrie 2011 rulajul contului 4426 "TVA deductibila " din evidenta contabila si tehnico – operativa a petentei in suma de xxxx lei nu corespunde cu TVA deductibila declarata in decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011 in suma de xxx lei, diferenta de **xxxxx lei** reprezentand TVA dedusa eronat in decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011.

- la luna octombrie 2011 rulajul contului 4427 din evidenta tehnico – operativa a petentei in suma de xxxx lei nu corespunde cu TVA colectata declarata in decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011 in suma de "-xxxx" diferenta de xxxxx fiind compusa din:

- suma de **xxxxx lei** reprezentand TVA colectata inregistrata in evidenta dar nedeclarata in decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011

- suma de xxxxx lei reprezentand stornarea unor facturi emise catre SC A SA si neincasate, suma inregistrata cu semnul minus in luna octombrie 2011 doar in decontul de TVA la rd .15 " Regularizari taxa colectata"

Pentru neplata taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma **xxxxx lei**, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi de intarziere in suma de **xxxxx lei** in conformitate cu dispozitiile art. 119 si art. 120 din Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare.

Din documentele existente la dosarul cauzei s-a constatat ca Activitatea de Inspecție Fiscală a formulat Sesizarea Penală nr. ..../20.04.2012, în legătură cu starea de fapt constatată urmare inspecției fiscale efectuate la SC X SRL, autoritatea fiscală consituidu-se parte civilă față de făptuitorul ..... cetățean român și față de partea responsabilă civilmente SC X SRL pentru prejudiciul in suma totala de xxxxx lei reprezentand TVA si impozit pe profit si accesorii calculate în sumă de xxxxxx lei constând în dobanzi de intarziere aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata calculate pana la data de 11.04.2012, obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-AR nr. ..../12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Referitor la sesizarea penală înregistrată la A.I.F Arad sub nr. ..../20.04.2012 în legătură cu obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. F-AR ..../12.04.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR ..../12.04.2012 emis pe numele SC X SRL, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că,

în data de 02.05.2012 s-a obținut mandatul nr. .... /02.05.2012 prin care Direcția Generală Juridică mandatează D.G.F.P a Jud. Arad sa se constituie parte civilă împotriva lui ....., administrator SC X SRL, sesizarea penală fiind transmisă organelor în drept, purtând numărul și data întocmirii acesteia, respectiv ..... /20.04.2012.

La data de 10.07.2012, D.G.F.P. a Jud. Arad a emis Decizia nr. .... /10.07.2012 prin care s-a dispus suspendarea soluționării contestației depuse de către SC X SRL până la pronunțarea soluției definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Luând act de Ordonanța de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în dosarul nr. .... /2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, rămasă definitivă, A.J.F.P - A.I.F. Arad a retransmis dosarul contestației către D.G.R.F.P. Timișoara ca organ competent în soluționare, în scopul reluării procedurii administrative de soluționare a contestației.

Cauza supusă soluționării este dacă SC X SRL datorează impozit pe profit și TVA în sumă totală de xxxx lei cu dobânzi de întârziere aferente în sumă de xxxxx lei, în condițiile în care Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad prin Ordonanța de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015 în dosar nr. ....P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, definitivă, privind pe inculpatul Tocaian Dragoș Ioan, s-a pronunțat cu privire la existența faptelor de evaziune fiscală prevăzute la art.9 alin.1 lit. b și lit. c, dar în condițiile în care prejudiciul a fost recuperat în întregime s-a constatat incidentă clauza de nepedepsire prevăzută la art. 10 din Legea nr. 241/2005, pentru acest motiv pronunțându-se soluția de clasare.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia de impunere nr. F-AR .... /12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală s-au stabilit în sarcina petentei obligații de plată de natura impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de 519.323 lei, astfel:

- xxxx lei taxa pe valoarea adăugată suplimentară
- xx lei majorări de întârziere aferente TVA.
- xxxx lei impozit pe profit suplimentar
- xxxx lei majorările de întârziere aferente impozitului pe profit.

Împotriva acestui act administrativ fiscal petenta a formulat contestație a cărei soluționare a fost suspendată conform Deciziei nr. ... /10.07.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, în conformitate cu dispozițiile art. 214 Cod procedură fiscală, republicat, până la pronunțarea soluției definitive pe latură penală, în condițiile în care Activitatea de inspecție fiscală a formulat Sesizarea Penală nr. 5..... /20.04.2012.

Potrivit Sesizării penale nr. .... /20.04.2012 existentă în copie la dosarul cauzei, Ministerul Finanțelor Publice prin Activitatea de Inspecție Fiscală s-a constituit parte civilă față de faptuitorul ..... și fata de partea responsabilă

civilmente SC X SRL pentru datoria fiscală în sumă totală de **xxxx lei** reprezentând TVA și impozit pe profit și accesorii calculate în suma de **xxxx lei**.

În legătură cu Sesizarea Penală nr. ..../20.04.2012 formulată de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, din cuprinsul Ordonanței de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015 în dosar nr. ....P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad pe care Activitatea de Inspecție Fiscală a transmis-o D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent în soluționarea contestației, calificând-o ca reprezentând soluția penală definitivă la Sesizarea Penală nr. ..../20.04.2012, a rezultat că:

Prin Rezoluția din data de 11.03.2013 – confirmată de procuror – a fost dispusă începerea urmăririi penale față de învinuitul ..... sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prev. și ped. de art. 9 al.1 lit.b,c din Legea 241/2005 – reținându-se în sarcina acestuia faptul că, în perioada 10.05.2011 - 08.07.2011, în calitate de reprezentant al SC X SRL a omis înregistrarea în contabilitatea a trei facturi fiscale emise către SC A SRL, respectiv a procedat la înregistrarea în perioada 2009-2011 de operațiuni fictive emise pe numele unor societăți comerciale.

Ulterior prin ordonanțele din 20.01.2015 și 11.02.2015 s-a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptelor săvârșite de suspectul Tocaian Dragoș Ioan din infracțiunea prev. de art. 9 al.1 lit.b,c din Legea 241/2005 în infracțiunea prev. de art. 9 al.1 lit.b din L.241/2005 cu aplic. art. 35 al.1 C.p. și infracțiunea prev. 9 al.1 lit.c din Lg.241/2005 cu aplic. art. 35 al.1 C.p. și art. 38 al.1 C.p cu aplicarea art.5 C.p. respectiv punerea în mișcare a acțiunii penale sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală în formă continuată.

Astfel, analizând actele dosarului prin prisma probațiunii administrate – cu trimitere la procesul verbal încheiat de Activitatea de inspecție fiscală, facturile fiscale, declarațiile fiscale 300 și 394, raportul de constatare întocmit de inspectorul antifraudă, declarațiile martorilor, raportul de constatare criminalistică, coroborate cu declarația inculpatului de recunoaștere, organele de urmărire penală prin Ordonanța de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015, în temeiul dispozițiilor art. 314 alin. (1) lit. a) și art. 315 alin. (1) lit. b) din Cod procedură penală raportat la art. 16 alin.1 lit. h) Cod procedură penală, au dispus clasarea cauzei având ca obiect infracțiunile de evaziune fiscală săvârșite de inculpatul ....., fapte prevăzute și pedepsite de art. 9 al.1 lit.b din L.241/2005 cu aplic. art. 35 al.1 C.p. și infracțiunea prev. 9 al.1 lit.c din Lg.241/2005 cu aplic. art. 35 al.1 C.p. și art. 38 al.1 C.p cu aplicarea art.5 C.p., apreciindu-se că, în cauză sunt incidente prevederile art. 16 alin.1 lit.h din Codul de procedură penală respectiv clauza de impunitate prevăzută la art. 10 alin.1 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

*„In cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecății, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul **acoperă integral prejudiciul cauzat**, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. **Dacă***

prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de pana la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amenda. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de pana la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.”, având în vedere că inculpatul ..... a recuperat integral prejudiciul achitând obligațiile bugetare stabilite de natura TVA, impozit pe profit cât și accesoriile implicite.

În drept, având în vedere situația în fapt și susținerile părților, în cauză sunt incidente următoarele reglementari:

O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“**ART. 214**

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

(....)

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

Ordinul nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“**10.4. La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, precum și a expertizelor efectuate în cauză, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.**”

Învederăm că Decizia nr. 1053/10.07.2012 a fost emisă de DGFP A Jud. Arad, în baza normelor legale precitate, cât și în considerarea principiului general de drept consacrat de Codul de procedură penală, *penalul ține în loc civilul.*

Astfel, **Codul de Procedura Penala** din 1 iulie 2010 prevede:

“**ART. 1**

Normele de procedură penală și scopul acestora

(1) Normele de procedură penală reglementează desfășurarea procesului penal și a altor proceduri judiciare în legătură cu o cauză penală.

(2) Normele de procedură penală urmăresc asigurarea exercitării eficiente a atribuțiilor organelor judiciare cu garantarea drepturilor părților și a celorlalți participanți în procesul penal astfel încât să fie respectate prevederile Constituției, ale tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, ale celorlalte reglementări ale Uniunii Europene în materie procesual penală, precum și ale pactelor și tratatelor privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte.”

ART. 2

“ Legalitatea procesului penal

Procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.

ART. 5

Aflarea adevărului

(1) Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului.

(2) Organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. Respingerea sau neconsemnarea cu rea-credință a probelor propuse în favoarea suspectului sau inculpatului se sancționează conform dispozițiilor prezentului cod.”

ART. 16

“ Cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale

(1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:

(...) legii;

h) există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege;”

ART. 97

“ Proba și mijloacele de probă

(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.”

ART. 99

“Sarcina probei

(1) În acțiunea penală sarcina probei aparține în principal procurorului, iar în acțiunea civilă, părții civile ori, după caz, procurorului care exercită acțiunea civilă în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă.

(2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția, și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare.

(3) În procesul penal, persoana vătămată, suspectul și părțile au dreptul de a propune organelor judiciare administrarea de probe.”

ART. 100

“ Administrarea probelor

(1) În cursul urmăririi penale, organul de urmărire penală strânge și administrează probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau a inculpatului, din oficiu ori la cerere.

(2) În cursul judecății, instanța administrează probe la cererea procurorului, a persoanei vătămate sau a părților și, în mod subsidiar, din oficiu, atunci când consideră necesar pentru formarea convingerii sale.(...)”

ART. 103

“Aprecierea probelor

(1) Probele nu au o valoare dinaintea stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

(...)”

ART. 315

“ Clasarea

(1) Clasarea se dispune când:

(...)

b) nu se poate pune în mișcare acțiunea penală sau aceasta nu mai poate fi exercitată întrucât există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1).”

Având în vedere starea de fapt și temeiurile legale incidente în speță, se reține că urmare Ordonanței de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015 în dosar nr. ..../2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, definitivă, privind pe inculpatul ....., **organele de urmărire penală au constatat existența faptelor de evaziune fiscală**, dar în condițiile în care inculpatul ..... a reparat prejudiciul în întregime, s-a constatat incidentă clauza de nepedepsire prevăzută la art. 10 din Legea nr. 241/2005.

Astfel, DGRFP Timișoara, ca organ competent în soluționarea contestației, luând act de împrejurarea că organele de urmărire penală ale Ministerului Public, au stabilit definitiv că reprezentantul petentei, dl. ...., a săvârșit fapte de evaziune fiscală, va proceda la soluționarea pe fond a contestației formulată de petenta S.C. X S.R.L. împotriva impozitului pe profit suplimentar și TVA cu accesorii aferente cuprinse în Decizia de impunere nr. F-AR ..../12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că prin soluția pronunțată de Ministerul Public în cadrul urmăririi penale s-au reținut în sarcina administratorului petentei fapte de evaziune fiscală de natura celor reglementate la art. 9 al.1 lit.b din L.241/2005 cu aplic. art. 35 al.1 C.p. și infracțiunea prev. 9 al.1 lit.c din Lg.241/2005 cu aplic. art. 35 al.1 C.p. și art. 38 al.1 C.p. cu aplicarea art.5 C.p., dar în condițiile în care prejudiciul a fost recuperat, s-a constatat că „ inculpatul Tocaian Dragoș Ioan a recuperat integral prejudiciul achitând obligațiile bugetare stabilite de natura TVA, impozit pe profit cât și accesorii implicite”.

Referitor la achitarea integrală a prejudiciului de către ....., administrator al petentei, în cadrul urmăririi penale, plată care a determinat pronunțarea soluției de clasare, organele de urmărire penală constatând incidentă clauza de impunitate prevăzută la art. 10 din Legea nr. 241/2005, sub aspect fiscal se rețin următoarele:

Sediul materiei care conferă posibilitatea achitării prejudiciului până la primul termen de judecată îl reprezintă art. 10 din Legea nr. 241/2005, aplicabil în speța analizată, respectiv:

„In cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecății, pana la primul termen de judecata, invinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele

pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amenda. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.”

Totodată la art. 1 din Ordinul nr. 1.076 din 6 august 2012 privind încasarea sumelor reprezentând prejudiciul cauzat și recuperat potrivit prevederilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

„ART. 1

(1) În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală, pentru încasarea sumelor reprezentând prejudiciul cauzat și recuperat, potrivit prevederilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, se deschide la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organelor fiscale în raza cărora se află domiciliul învinuitului/inculpatului contul 50.86.09 "Disponibil din sume încasate reprezentând prejudiciul cauzat și recuperat în condițiile art. 10 din Legea nr. 241/2005", codificat cu codul de identificare fiscală al acestuia. Contul se deschide la solicitarea organelor fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Astfel din analiza acestor norme legale rezultă că legiuitorul a dat posibilitatea persoanelor care au calitatea de învinuit sau inculpat în cauze având ca obiect săvârșirea unor infracțiuni de evaziune fiscală să achite într-un cont special deschis la Trezoreria Statului sumele care reprezintă „prejudiciul cauzat și recuperat”, prin achitarea acestuia având loc o recunoaștere implicită a faptei săvârșite, în cauza dedusă judecării organele de urmărire penală confirmând definitiv comiterea infracțiunii de evaziune fiscală de către dl. ...., administrator al SC X SRL, în legătură cu o parte din operațiunile care au făcut obiectul inspecției fiscale consemnate în decizia contestată, sub aspectul impozitului pe profit și a TVA.

Or, în speța supusă soluționării, sumele reprezentând obligații fiscale de natura impozitului pe profit și TVA în sumă totală de xxxx lei cu accesorii aferente în sumă totală de xxxx lei au fost reținute în sarcina petentei ca urmare a inspecției fiscale concretizată în emiterea deciziei de impunere F-AR nr...../12.04.2012; motiv pentru care recuperarea integrală a prejudiciului de la administratorul petentei, în cadrul urmăririi penale, recuperare care a contribuit la pronunțarea soluției de clasare, nu are relevanță sub aspect fiscal, așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, astfel că D.G.R.F.P Timișoara reluând procedura de soluționare a contestației va proceda la soluționarea pe fond a acesteia pentru suma totală de xxxx lei reprezentând: xxxx lei taxa pe valoarea adăugată suplimentară cu xxxxx lei majorări de întârziere aferente TVA, xxx lei impozit pe profit suplimentar și xxxx lei majorările de întârziere aferente impozitului pe profit, stabilită prin Decizia de impunere F-AR nr...../12.04.2012, după cum urmează:

1. Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de xxxxx lei, cu dobânzile de întârziere în sumă de xxxlei, se constată că acesta este rezultatul

neacordării petentei de către organele de inspecție fiscală a dreptului de a considera ca și cheltuieli deductibile la determinarea masei impozabile a profitului contravaloarea următoarelor operațiuni:

În anul fiscal 2007

Suma de xxxxx lei reprezentând prestări de servicii realizate de către Agenția de investigații și suma de xxxx lei reprezentând contravaloare bauturi alcoolice achiziționate de la SC A. I SRL, considerată de petenta ca și cheltuielă deductibilă la determinarea masei impozabile a profitului:

În fapt, în perioada 01.01.2007 - 31.12.2007, petenta a înregistrat în contul 628 "Cheltuieli cu prestarile de servicii" (anexa nr. 22 la R.I.F.) suma de xxxx lei, reprezentând prestări de servicii realizate de către Agenția de investigații.

Pentru justificarea acestor cheltuieli petenta nu a prezentat contract de prestări servicii și niciun document cu care să justifice realitatea și necesitatea achiziționării acestor prestări de servicii în scopul realizării de venituri.

Totodată în cursul lunii decembrie 2007 petenta a înregistrat în contul 604 "Cheltuieli privind materialele nestocate" (anexa nr. 23 la R.I.F.) suma de xxxx reprezentând contravaloare bauturi alcoolice achiziționate de la SC A.I SRL, fără a justifica necesitatea și utilizarea acestora în scopul realizării de venituri.

În drept, **Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ Art. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.(...)

„Cheltuieli

ART. 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(...)

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte;"

H.G. nr. 44/2004 privind Normele de aplicare a Codului fiscal:

"48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- *serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;*

- *contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.*

(...)"

Având în vedere ca SC Xion SRL nu deține documente justificative care să ateste prestarea efectivă a serviciilor în sumă de **xxxx lei** realizate de către Agenția de investigații și nici documente cu care să justifice utilizarea cheltuielilor în sumă de **xxxxx lei** reprezentând contravaloare băuturi alcoolice achiziționate de la SC A.I SRL în scopul realizării de venituri, se reține că nu se poate justifica majorarea cheltuielilor la determinarea masei profitului impozabil cu aceste sume, aceste cheltuieli nefiind deductibile fiscal la determinarea profitului impozabil aferent anului 2007.

Luând în considerare aspectele prezentate mai sus, organele de inspecție în mod corect și legal au efectuat recalcularea bazei impozabile aferentă anului 2007, considerând suma de **xxxx lei** (**xxxx lei + xxxx lei**) ca și cheltuielă nedeductibilă la calculul profitului impozabil, în conformitate cu prevederile art. 19 alin.1 și art.21 alin. (1) alin.(4) lit.m) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, la finele exercitiului fiscal 2007 în urma recalculării efectuate de organele de inspecție fiscală, s-a stabilit un profit impozabil în suma de **xxxx lei**, respectiv un impozit pe profit în suma de **xxxx lei** față de impozitul declarat de petenta în suma de **xxxxx lei**, rezultând un **impozit pe profit suplimentar în suma totală de xxx lei aferent anului 2007**.

Învederăm că referitor la aceste capete de cerere, deși, reprezentantul petentei susține în contestația formulată că aceste cheltuieli au avut ca scop întreținerea și păstrarea unor relații bune cu clienții și furnizorii, nu aduce nici un argument sau document în susținerea cauzei, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 și art. 206 din Codul de procedură fiscală și nu prezintă un alt mod de calcul care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, motiv pentru care contestația urmează să fie respinsă ca neîntemeiată pentru aceste capete de cerere, organele de soluționare a contestației neputând să se substituie contestatoarei cu privire la argumentele pe care înțelege să le aducă în susținerea contestației.

În anul fiscal 2008

Suma de xxxx lei (xxxx lei + xxxx lei) reprezentând prestări de servicii încărcare electronică cartele telefonice, considerată de petenta ca și cheltuielă deductibilă la determinarea masei impozabile a profitului

În fapt, în cursul anului 2008 petenta a înregistrat în contul 626 "Cheltuieli postale și taxe de telecomunicații" suma totală de **xxxx lei** constând în prestări servicii reprezentând încărcare electronică cartele telefonice (în trimestrul I 2008

suma de xxxx lei si in trimestrul II 2008 suma de xxx lei), în anexa nr. 24 la R.I.F. fiind prezentate facturile in baza carora au fost achizitionate aceste prestari de servicii.

Totodata petenta a inregistrat acelasi tip de serviciu (incarcare electronica cartele telefonice) și în contul 604 “ Cheltuieli privind materialele nestocate ” prin inregistrarea sumei totale de **xxxxx lei** (in trimestrul II 2008) in baza facturii .... din 15.07.2008 emisa de catre ..... (anexa nr.23 la R.I.F.)

In drept, art.21, alin. (1) din Legea nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

ART. 21

“ (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat urmatoarea situație de fapt:

- petenta nu a pus la dispozitia organelor de inspectie fiscala nicio situatie ca mijloc de probă din care sa rezulte modul in care au fost utilizate aceste servicii, precum si scopul in care au fost achizitionate, de exemplu pentru realizarea obiectului său de activitate : operațiuni de mecanica generala.

- așa cum a rezultat din nota explicativa data de catre administratorul petentei, domnul ....., acesta a sustinut faptul că achizitionarea acestora s-a materializat în cresterea veniturilor petentei, însă în sprijinul acestor afirmații nu a putut prezentat niciun fel de document, sau situatie justificativă din care sa rezulte legătura directă între aceste cheltuieli și creșterea veniturilor sale.

- în urma verificărilor efectuate s-a constatat că, in toată această perioadă, petenta a avut încheiate contracte de prestări servicii cu doua societăți de telefonie mobila (Orange si Vodafone), constand în abonamente pentru servicii telefonice, unul dintre acestea (cel incheiat cu Vodafone) fiind un abonament de tip « grup » prin care petentei i-au fost puse la dispozitie un numar de 13 numere de telefon, acestea fiind repartizate conducerii si salariaților X.

Avand in vedere aspectele prezentate, rezulta ca, în condițiile în care, pentru suma de xxxxx lei (xxxxx lei + xxxxxx lei) reprezentand contravaloarea prestarilor de servicii constand in incarcare electronica de cartele telefonice, petenta nu a putut prezenta nici in timpul controlului și nici în etapa de soluționare a contestației documente justificative de natura mijloacelor de proba reglementate de Codul de procedura fiscala din care sa rezulte modul in care au fost utilizate aceste servicii, precum si scopul in care au fost achizitionate, respectiv utilizarea acestora în scopul realizării veniturilor impozabile ale SC X SRL, organele de inspectie fiscala în mod corect și legal au stabilit cheltuieli nedeductibile la determinarea profitului impozabil aferent anului 2008, în sumă de xxxx lei, motiv pentru care contestatia va fi respinsă ca neîntemeiata pentru acest capat de cerere.

Astfel, la finele exercitiului fiscal 2008, în urma recalculării efectuate de organele de inspectie fiscala, a fost stabilit un profit impozabil in suma de xxxx lei, respectiv un impozit pe profit in suma de xxxx lei fata de impozitul calculat de

petentă în suma de xxxxx lei, rezultând o diferență de xxxx lei, ce a fost influențată cu suma de xxxxx lei declarata in plus, in mod eronat, de catre petenta, rezultand un **impozit pe profit suplimentar in suma totala de xxxxx lei.**

Învederăm că referitor la acest capăt de cerere, deși, reprezentantul petentei susține în contestația formulată că aceste cheltuieli au „, au fost necesare pentru ca agenții noștri de vânzări sa poata lua legatura telefonic cu clientii si angajatii societatii noastre, acest fapt ducând la buna desfasurare a activitatii societatii ”, nu aduce nici un argument sau document in susținerea cauzei, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 și art. 206 din Codul de procedură fiscală și nu prezintă un alt mod de calcul care să infirme constatările organelor de inspecție fiscala, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsa ca neîntemeiata pentru aceste capete de cerere, organele de soluționare a contestației neputând a se substitui contestatoarei cu privire la argumentele pe care înțelege sa le aducă in susținerea contestației.

În anul fiscal 2009

Suma de xxxx lei (xxxx lei + xxxxx lei + xxxxx lei) reprezentând achiziții materiale de construcții și prestări de servicii constând în reparații si amenajari exterioare si interioare de la furnizorii SC R SRL, SC X SRL si SC A. PB SRL, considerata de petenta ca si cheltuială deductibilă la determinarea masei impozabile a profitului

În fapt, în perioada verificata, petenta a inregistrat in contul 611 ”Cheltuieli cu intretinerea si reparatiile” suma de xxxx lei ca urmare a achizitionarii, conform celor inscise pe facturi, fie a unor materiale de constructie, fie a unor prestari de servicii constand in reparatii si amenajari exterioare si interioare, situatia acestor facturi fiind prezentate detailat in anexele raportului de inspectie fiscala.

Astfel, în perioada verificata, petenta a achizitionat de la:

- SC R SRL, materiale de constructie, in valoare de **xxxx lei** în baza unui numar de 9 facturi fiscale

- SC C SRL, servicii constand in “ *reparatii si amenajari exterioare* ”, în valoare totală de **xxxx lei**, în baza unui numar de 14 facturi.

- SC A. PB SRL servicii constând în “ *reparatii si amenajari interioare punct de lucru* ”, în valoare totala de **xxxx lei**, in baza unui numar de 6 facturi

Modul de inregistrare a acestor facturi in evidenta contabila a petentei s-a efectuat prin înregistrarea direct pe cheltuielile aferente perioadei prin intocmirea articolului contabil 611 Cheltuieli de intretinere si reparatii = 401 Furnizori .

In drept, **Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 11

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. În cazul în care tranzacțiile sau o serie de tranzacții sunt

calificate ca fiind artificiale, ele nu vor fi considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impuneri. Prin tranzacții artificiale se înțelege tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate.”

„Cheltuieli

ART. 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(...)

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte;”

H.G. nr. 44/2004 privind Normele de aplicare a Codului fiscal:

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate. (...)”

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat următoarea situație de fapt:

- facturile fiscale emise de SC R SRL, SC C, SC A. PB, au fost întocmite pentru o valoare care nu depășește xxx lei, (valoare cu tot cu TVA), pentru achitarea lor fiind întocmite documente de plata în numerar.

- din confruntarea datelor existente în declarația 394 „Declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național”, a rezultat faptul că nici una dintre aceste firme nu a raportat livrări de bunuri și nici prestări de servicii, comportamentul acestora fiind inadecvat din punct de vedere fiscal.

- prin nota explicativă luată de către organele de inspecție fiscală, dl T în calitate de administrator al SC X SRL, a declarat că “nu își aminteste scopul pentru care au fost achiziționate respectivele bunuri sau servicii “.

- petenta nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documente justificative de natură mijloacelor de probă reglementate de Codul de Procedură Fiscală din care să rezulte modul în care au fost utilizate bunurile achiziționate și nici situații de lucrări sau devize din care să rezulte realitatea serviciilor prestate și nici necesitatea

efectuării acestora respectiv documente cu valoare juridică care să ateste legătura clară, neinterpretabilă și directă între cheltuielile efectuate cu serviciile facturate de furnizorii de bunuri și servicii și veniturile înregistrate de SC X SRL.

- conform prevederilor art. 65, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 republicată: „Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere starea de fapt mai sus prezentată coroborată cu faptul că, dacă petenta nu ar fi înregistrat în evidența contabilă facturile de achiziție de la S.C. R S.R.L., SC C SRL și SC A PB SRL, ar fi datorat impozit pe profit la sfârșitul anului 2009, iar administratorul petentei dl. T a precizat în Nota explicativă că nu poate prezenta organelor de inspecție fiscală documente care să ateste realitatea și totodată necesitatea efectuării acestor achiziții de bunuri și servicii, organele de inspecție în mod corect și legal au stabilit că aceste operațiuni consemnate în facturile fiscale emise de diverși furnizori de bunuri și servicii au avut drept scop diminuarea în mod artificial a masei impozabile a profitului petentei și implicit a diminuarea obligației de plată privind impozitul pe profit.

În vederea faptului că, în legătura cu realitatea achizițiilor de bunuri și a prestațiilor de servicii pe care petenta pretinde că i-au fost efectuate de către SC R SRL, SC C, SC A. PB, în cadrul procesului de urmărire penală, Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad prin Ordonanța de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015, s-a pronunțat cu privire la existența faptei de evaziune fiscală, săvârșită de reprezentantul legal a petentei statuând că „ (...) **în ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală reglementată în art. 9 al.1 lit.c din L.241/2005, cercetările au stabilit că aceasta a fost săvârșită prin evidențierea, de către inculpat, în documentele contabile, de operațiuni fictive în condițiile în care, în realitate, nu a derulat relații comerciale cu societățile comerciale – SC ..... SRL, SC ..... SRL, SC ..... SRL și SC ..... SRL – activitate ce a generat un prejudiciu de natură impozitului pe profit și TVA în sumă de xxxxx lei**”.

Așadar starea de fapt reținută în raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate în legătură cu aceste operațiuni este confirmată și de Ordonanța emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad la data de 20.03.2015, în dosar nr...../2012 chiar dacă această ordonanță nu poate fi echivalată unei hotărâri penale definitive, pentru a se considera că, potrivit art. 22 Cod procedura penală, ar reprezenta autoritate de lucru judecat, este de reținut că, potrivit art. 214 alin.4 Cod procedura fiscală, aceasta este opozabilă organelor fiscale, ținute de starea de fapt stabilită în cuprinsul său. În plus astfel cum am relevat mai sus, probatoriul administrat în prezenta cauză impune aceeași concluzie în sensul evidențierii de către petentă în contabilitatea proprie a unor operațiuni fictive la cheltuieli deductibile la determinarea masei profitului impozabil, cu consecința diminuării profitului impozabil și a impozitului pe profit datorat bugetului de stat.

Astfel, cheltuielile cu bunurile și serviciile achiziționate de la S.C. R S.R.L., SC C SRL și SC A PB SRL în suma de xxxx lei, nu reprezintă cheltuieli deductibile la determinarea masei impozabile a profitului, în conformitate cu prevederile art. 21,

alin (1) si alin. (4), lit. m) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările si completările ulterioare, motiv pentru care în mod corect organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea masei profitului impozabil pentru anul 2009 cu suma de xxxxx lei .

Suma de xxxx lei reprezentand achiziții combustibil auto înregistrata în evidența contabilă a petentei de doua ori, in anul 2009

În fapt, în luna septembrie 2009 petenta a înregistrat în debitul contului 604 ” Cheltuieli privind materialele nestocate” factura nr...../30.09.2009 (anexa nr.23 la R.I.F.) emisa de Rompetrol SA reprezentand achizitii de combustibil auto, în suma de xxxxx lei, de două ori, fara a prezenta documente justificative pentru această dublă înregistrare.

În drept, art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare stipuleaza faptul ca, „*cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune*”, nu sunt cheltuieli deductibile.

Potrivit pct. 44 din H.G. nr. 44/2004, „Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare”.

Având in vedere prevederile legale mai sus citate coroborat cu faptul că petenta a inregistrat in evidența contabilă factura fiscală nr...../30.09.2009 emisă de R SA reprezentand achizitii de combustibil auto, în suma de xxxx lei, de două ori, fara a prezenta documente justificative pentru una dintre aceste inregistrari, S.C. X S.R.L. a incalcat prevederile art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, ale pct. 44 din H.G. nr. 44/2004 si ale art. 6 alin. (1) si (2) din Legea nr. 82/1991 republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

In consecinta, organele de inspectie fiscala in mod corect si legal au considerat suma de xxxx lei inregistrata in evidenta contabila fara a avea la baza un document justificativ, drept cheltuiala nedeductibila la calculul masei profitului impozabil si a impozitului pe profit aferent anului fiscal 2009.

Învederăm că referitor la acest capăt de cerere, petenta nu aduce niciun argument sau document in susținerea cauzei, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 și art. 206 din Codul de procedură fiscală și nu prezintă un alt mod de calcul care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsa ca neîntemeiata pentru acest capat de cerere, organele de soluționare a contestației neputând a se substitui contestatoarei cu privire la argumentele pe care înțelege sa le aducă in susținerea contestației.

Suma de xxxx lei (xxxxx lei + xxxxxxx lei) reprezentând achiziții diverse materiale de construcții de la diversi furnizorii, considerata de petenta ca și cheltuială deductibilă la determinarea masei impozabile a profitului

În fapt, petenta a înregistrat în cursul anului 2009 în debitul contului 611 Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile suma de xxxxxx lei constând în achiziția a diverse materiale de construcții de la diversi furnizori interni, a caror situație desfășurată este prezentată în anexa nr. 21 la R.I.F.

De asemenea petenta a înregistrat în contul 604 "Cheltuieli privind materialele nestocate" o serie de bunuri achiziționate în baza unor facturi a caror prezentare detaliată se regăsește în anexa nr. 23 la R.I.F. Printre bunurile achiziționate se regăsesc alături de materiale de construcții, vopsele, lacuri și obiecte de mobilier (pat dormitor, dulap, set comoda), materiale de instalații sanitare (vană baie), obiecte de îmbrăcăminte (pantaloni, sacou, pulover s.a.) cafea, precum și bauturi alcoolice, în suma totală de xxxxx lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că petenta nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală documente justificative din care să rezulte modul în care au fost utilizate bunurile achiziționate pentru realizarea obiectului de activitate său de activitate: operațiuni de mecanică generală, precum și faptul că prin nota explicativă luată de către echipa de control administratorului petentei, domnul T, acesta nu poate prezenta elemente noi de natură a justifica efectuarea acestor cheltuieli în scopul realizării de venituri.

Prin urmare, în condițiile în care petenta a înregistrat în categoria cheltuielilor deductibile la determinarea masei impozabile a profitului suma totală de xxxx lei fără ca aceasta să fie aferentă realizării de venituri, aceasta a încălcat prevederile art. 19, alin. (1) și ale art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, suma de xxxx lei reprezentând contravaloarea diverselor materiale și bunuri achiziționate de către petenta a fost considerată de către organele de inspecție fiscală în mod corect și legal ca și cheltuială nedeductibilă la determinarea masei impozabile a profitului aferent anului 2009.

Învederăm că referitor la acest capăt de cerere, deși, reprezentantul petentei susține în contestația formulată că aceste cheltuieli „au fost efectiv făcute în scopul desfășurării activității societății, ele regăsindu-se într-un randament și creștere a cifrei de afaceri de la an la an, nici una dintre acestea nefiind fictive sau în scopuri de eludare a plății impozitelor și a altor taxe”, nu aduce niciun argument sau document în susținerea cauzei, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 și art. 206 din Codul de procedură fiscală și nu prezintă un alt mod de calcul care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru aceste sume, organele de soluționare a contestației neputând a se substitui contestatoarei cu privire la argumentele pe care înțelege să le aducă în susținerea contestației.

În concluzie pentru anul 2009 organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile la determinarea masei impozabile a profitului în suma totală de xxxxx lei (anexa nr. 17 la R.I.F.)

La finele exercitiului fiscal 2009 în urma recalculării efectuate de organele de inspecție fiscală, a fost stabilit un profit impozabil în suma de xxxxx lei, respectiv un impozit pe profit în suma de xxxxx lei, față de impozitul calculat de petentă în suma

de xxxxx lei, rezultand o diferenta de xxxxxx xlei , ce a fost influentata cu suma de 160 lei declarata in plus de catre aceasta in mod eronat, rezultand un **impozit pe profit suplimentar in suma totala de xxxxxx lei.**

În anul fiscal 2010

Suma de xxxx lei (xxxxx lei + xxxxx lei) reprezentând achiziții materiale de construcții de la SC S SRL și prestări de servicii transport de la SC G SRL, considerată de petenta ca și cheltuială deductibilă la determinarea masei impozabile a profitului

În fapt, în cursul trimestrului I și II 2010 petenta a achiziționat de la SC S SRL, în baza unui număr de 10 facturi, materiale de construcții în sumă totală de xxxxx lei .

De asemenea, în trimestrul I 2010, petenta a achiziționat de la SC S SRL, în baza unui număr de 8 facturi, servicii de transport, în sumă totală de xxxx lei (anexa nr.25 la R.I.F.).

Modul de înregistrare în evidența contabilă a petentei a fost realizat prin întocmirea articolului contabil 611 Cheltuieli cu prestarile de servicii efectuate de către terți = 401 Furnizori, așadar prin trecerea contravalorii acestora în mod direct pe cheltuielile perioadei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 11, art. 21 alin. 1 și alin. 4 lit. m și Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, citate în cuprinsul prezentei.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat următoarea situație de fapt:

- din confruntarea datelor existente în declarația 394 „Declarația informativă privind livrarile/prestarile și achizițiile efectuate pe teritoriul național”, a rezultat faptul că nici una dintre aceste firme nu a raportat livrări de bunuri și nici prestări de servicii, comportamentul acestora fiind inadecvat din punct de vedere fiscal.

- în nota explicativă luată de către organele de inspecție fiscală, dl Tocaian Dragos Ioan în calitate de administrator al SC X SRL, a declarat că nu își aminteste scopul pentru care au fost achiziționate respectivele bunuri sau servicii “ .

- petenta nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documente justificative de natură mijloacelor de probă reglementate de Codul de Procedură Fiscală din care să rezulte modul în care au fost utilizate bunurile achiziționate și nici documente din care să rezulte realitatea serviciilor de transport prestate și nici necesitatea efectuării acestora.

- în afara facturilor, reprezentantul petentei nu a putut prezenta nici un alt document justificativ prin care să facă dovada că aceste materiale de construcții au fost cu adevărat achiziționate sau modul în care au fost folosite.

- conform prevederilor art. 65, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 republicată: „Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Avand în vedere starea de fapt mai sus prezentată se reține că, în condițiile în care petenta nu a prezentat nici organelor de inspectie fiscala și nici în etapa de solutionare a contestatiei documente care sa ateste realitatea si totodata necesitatea efectuării acestor achizitii de bunuri si servicii respectiv documente cu valoare juridica care sa ateste legatura clara, neinterpretabila si directa între cheltuielile efectuate cu serviciile facturate de furnizorii de bunuri si servicii si veniturile inregistrate de SC X SRL, organele de inspectie in mod corect si legal au stabilit ca aceste operatiuni consemnate in facturile fiscale emise de diversi furnizori de bunuri si servicii au avut drept scop diminuarea in mod artificial a masei impozabile a profitului petentei si implicit diminuarea obligatiei de plata privind impozitul pe profit.

Învederăm faptul că, în legătură cu realitatea achizițiilor de bunuri si a prestărilor de servicii pe care petenta pretinde că i-au fost efectuate de catre SC S SRL și SC G SRL, Parchetul de pe Lângă Tribunalul Arad prin Ordonanța de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015, a constatat existența faptelor de evaziune fiscală, săvârșite de reprezentantul legal a petentei.

Așadar starea de fapt reținută în raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate în legătură cu aceste operațiuni este confirmată si de Ordonanța emisă de Parchetul de pe Lângă Tribunalul Arad la data de 20.03.2015, în dosar nr...../2012 chiar dacă această ordonanță nu poate fi echivalată unei hotărâri penale definitive, pentru a se considera că, potrivit art. 22 Cod procedura penală, ar reprezenta autoritate de lucru judecat, este de reținut că, potrivit art. 214 alin.4 Cod procedura fiscală, aceasta este opozabilă organelor fiscale, ținute de starea de fapt stabilită în cuprinsul său. În plus astfel cum am relevat mai sus, probatoriul administrat în prezenta cauză impune aceeași concluzie în sensul evidențierii de către petentă în contabilitatea proprie a unor operațiuni fictive la cheltuieli deductibile la determinarea masei profitului impozabil, cu consecința diminuării profitului impozabil și a impozitului pe profit datorat bugetului de stat.

Pe cale de consecință cheltuielile cu bunurile și serviciile achiziționate de la SC S SRL și SC G SRL în suma de xxxx lei, nu reprezintă cheltuieli deductibile la determinarea masei impozabile a profitului, in conformitate cu prevederile art. 21, alin (1) si alin. (4), lit. m) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările si completările ulterioare, motiv pentru care în mod corect organele de inspectie fiscală au procedat la recalcularea masei profitului impozabil pentru anul 2009 cu suma de xxxx lei.

Suma de xxx lei reprezentand achiziții combustibil auto înregistrata în evidența contabilă a petentei de doua ori, in anul 2010

În fapt, în trimestrul IV 2010 petenta a inregistrat în evidența contabila, în debitul contului 628 ” Alte cheltuieli cu serviciile efectuate de terti ” factura nr..... de la SC B (anexa nr. 22 la R.I.F.), in suma de xxx lei reprezentand servicii publicitare, de două ori fara a prezenta documente justificative pentru una dintre aceste operatiuni

Prin dublarea înregistrării în evidența contabilă a petentei a facturii fiscale nr...../30.09.2009 emisă de R SA reprezentând achiziții de combustibil auto, în suma de xxxxx lei, fără a prezenta documente justificative pentru una dintre aceste înregistrări, S.C. M S.R.L. a încălcat prevederile art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, ale pct. 44 din H.G. nr. 44/2004 și ale art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au considerat suma de xxx lei înregistrată în evidența contabilă fără a avea la bază un document justificativ, ca și cheltuielă nedeductibilă la calculul masei profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit aferent anului fiscal 2010.

Învederăm că referitor la acest capăt de cerere, petenta nu aduce niciun argument sau document în susținerea cauzei, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 și art. 206 din Codul de procedură fiscală și nu prezintă un alt mod de calcul care să infirmе constatările organelor de inspecție fiscală, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere, organele de soluționare a contestației neputând a se substitui contestatoarei cu privire la argumentele pe care înțelege să le aducă în susținerea contestației.

Suma de xxxxx lei (xxxx lei + xxxx lei) reprezentând achiziții diverse materiale și bunuri și prestări de servicii încărcare electronică cartele telefonice, considerată de petenta ca și cheltuielă deductibilă la determinarea masei impozabile a profitului

În fapt, petenta a înregistrat în cursul anului 2010 în debitul contului 604 ” Cheltuieli privind materialele nestocate ” suma de **xxxx lei** constând în achiziția de diverse materiale și bunuri (materiale de construcții, materiale de instalații sanitare, vopsele, lacuri, mașina de gătit, bauturi alcoolice), de la diverși furnizori interni.

De asemenea petenta a înregistrat, în cursul anului 2010, în contul 626 Cheltuieli postale și taxe de telecomunicații suma totală de **xxxx lei** constând în prestări servicii reprezentând încărcare electronică cartele telefonice precum și în achiziția de cartele telefonice (Cosmote, Orange sau Vodafone).

Petenta nu a prezentat nicio situație din care să rezulte modul în care au fost utilizate aceste servicii, precum și scopul în care au fost achiziționate, în conformitate cu prevederile art. 65, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 republicată: „Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Deși, atât administratorul petentei, domnul Tocaian Dragos Ioan cât reprezentatul legal al acesteia au susținut faptul că achiziționarea acestor bunuri și servicii s-a materializat în creșterea veniturilor petentei, nu au prezentat nici organelor de inspecție fiscală și nici în motivarea contestației niciun fel de document, sau mijloc de probă din care să rezulte legătura directă între efectuarea acestor cheltuieli și creșterea veniturilor petentei, în condițiile în care așa cum a rezultat din verificările efectuate, petenta, în toată această perioadă, a avut încheiate

contracte de prestari servicii cu doua furnizori de telefonie mobila (Orange si Vodafone), constand in abonamente pentru servicii telefonice, unul dintre acestea(cel incheiat cu Vodafone) fiind un abonament de tip « grup » prin care petentei i-au fost puse la dispozitie un numar de 13 numere de telefon, acestea fiind repartizate conducerii si salariatilor X.

Pe cale de consecință, prin înregistrarea în categoria cheltuielilor deductibile la determinarea masei profitului impozabil a sumei de xxxx lei (xxxx lei+ xxxx lei) fara ca aceasta sa fie aferenta realizarii de venituri, petenta a încălcat prevederile art. 19, alin. (1) ale art. 21, alin. (1) si ale art. 21, alin(4), lit.f) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, suma de xxxx lei reprezentand contravaloarea bunurilor si a prestarilor de servicii constand in incarcare electronica de cartele telefonice, a fost considerata în mod corect și legal ca și cheltuiala nedeductibila la calculul masei profitului impozabil si implicit a impozitului pe profit aferent anului fiscal 2010.

In concluzie pentru anul fiscal 2010 organele de inspectie fiscala au stabilit ca si nedeductibile cheltuieli in suma totala de **xxxxx lei**, defalcate astfel :

-cheltuieli inregistrate in evidenta contabila a petentei fara a avea la baza un document justificativ suma de xxxx lei

-cheltuieli care nu au fost realizate in scopul obtinerii de venituri suma de xxx lei.

La finele exercitiului fiscal 2010 in urma recalcularii efectuate de organele de inspectie fiscala, a fost stabilit un profit impozabil in suma de xxxxx lei, respectiv un impozit pe profit in suma de xxxxx lei fata de impozitul calculat de petenta in suma de xxxx lei, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de **xxxx lei** calculat conform anexei nr.18 la raportul de inspectie fiscala.

Anul fiscal 2011

Din analiza fisei de evidenta pe platitor a petentei si evidenta contabila a acesteia in ceea ce priveste obligatia de plata a impozitului pe profit in anul fiscal 2011 s-au constatat diferente, in sensul ca petenta, cu toate ca a determinat o obligatie cu impozitul pe profit aferenta primelor doua trimestre in suma totala de xxx lei, a declarat prin formularul 100 in cursul anului numai suma de xxxx lei.

Totodata prin declaratia 101 privind impozitul pe profit, petenta a determinat un impozit pe profit aferent anului 2011 in suma de xxxx lei, declarand in mod eronat, ca avand de recuperat suma de xxxx lei, deoarece in mod gresit a considerat ca si declarată in timpul anului, prin formularul 100, suma de xxxx lei.

In concluzie față de obligatia de plata declarata de catre societatea petenta prin declaratia 100 si 101, organele de control au determinat o diferenta de **impozit pe profit datorat** si nedeclarat de catre petenta in suma de **xxxx lei**.(xxxx lei-xxxx lei+ xxxx lei).

Învederam ca pentru acest capat de cerere, petenta, nu aduce niciun argument sau document in susținerea cauzei, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 și art. 206 din Codul de procedură fiscală și nu prezintă un alt mod de calcul care să infirme constatările organelor de inspectie fiscala, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsa ca neîntemeiata pentru aceasta suma, organele de soluționare a

contestației neputând a se substitui contestatoarei cu privire la argumentele pe care înțelege să le aducă în susținerea contestației.

Suma de xxxx lei reprezentând achiziții diverse materiale de la SC C SRL, considerată de petenta ca și cheltuială deductibilă la determinarea masei impozabile a profitului

În fapt, în cursul trimestrului II 2011 petenta a achiziționat de la SC C SRL, în baza unui număr de 5 facturi în suma totală de xxxx lei, reprezentând materiale diverse de la SC C SRL, înregistrare în evidența contabilă prin întocmirea articolului contabil 6028 Cheltuieli privind alte materiale consumabile = 401 Furnizori, așadar prin trecerea contravalorii acestora în mod direct pe cheltuielile perioadei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei a rezultat faptul că aceste facturi au fost emise pentru o valoare care nu depășește xxxx lei, (valoare cu tot cu TVA) pentru achitarea acestora fiind întocmite documente de plată în numerar.

Deasemenea din confruntarea datelor existente în declarația 394 Declarația informativă privind livrarile/prestarile și achizițiile efectuate pe teritoriul național a rezultat faptul că această firmă nu a raportat livrări de bunuri (SC C SRL) comportamentul acesteia fiind inadecvat din punct de vedere fiscal.

În nota explicativă dată reprezentanților Garzii Financiare Arad, de către administratorul societății X SRL, domnul ....., acesta recunoaște că operațiunile economice desfășurate cu C SRL, sunt fictive, scopul urmărit fiind acela de a-și diminua obligația de plată a TVA datorată bugetului de stat și, în mod implicit, impozitul pe profit, prin înregistrarea în evidența contabilă a unor documente (facturi) care nu au la bază operațiuni reale.

Totodată în nota explicativă dată organelor de inspecție fiscală domnul ..... precizează că nu poate pune la dispoziția echipei de control niciun fel de documente din care să rezulte caracterul real al acestor operațiuni.

Conform prevederilor art. 11, alin. (1) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare „*La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.*”

Având în vedere starea de fapt mai sus descrisă, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au stabilit că aceste facturi înregistrate în evidența contabilă a SC X SRL, fără a avea la bază un document justificativ, reprezintă facturi fiscale emise pentru operațiuni care nu reprezintă în fapt operațiuni economice, considerând că au fost încălcate prevederile art. 21, alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, ale pct. 44 din H.G. nr. 44/2004 și ale art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În vederea faptului că, în legătură cu realitatea achizițiilor de bunuri și a prestațiilor de servicii pe care petenta pretinde că i-au fost efectuate de către SC C SRL, Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad prin Ordonanța de clasare după

începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015, a constatat existența faptelor de evaziune fiscală, săvârșite de reprezentantul legal a petentei.

Așadar starea de fapt reținută în raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate în legătură cu aceste operațiuni este confirmată și de Ordonanța emisă de Parchetul de pe Lângă Tribunalul Arad la data de 20.03.2015, în dosar nr...../2012 chiar dacă această ordonanță nu poate fi echivalată unei hotărâri penale definitive, pentru a se considera că, potrivit art. 22 Cod procedura penală, ar reprezenta autoritate de lucru judecat, este de reținut că, potrivit art. 214 alin.4 Cod procedura fiscală, aceasta este opozabilă organelor fiscale, ținute de starea de fapt stabilită în cuprinsul său. În plus astfel cum am relevat mai sus, probatoriul administrat în prezenta cauză impune aceeași concluzie în sensul evidențierii de către petentă în contabilitatea proprie a unor operațiuni fictive la cheltuieli deductibile la determinarea masei profitului impozabil, cu consecința diminuării profitului impozabil și a impozitului pe profit datorat bugetului de stat.

Pe cale de consecință cheltuielile cu bunurile achiziționate de la SC C SRL în suma de xxxxx lei, nu sunt deductibile la determinarea masei impozabile a profitului, în conformitate cu prevederile art. 21, alin (1) și alin. (4), lit. m) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care în mod corect organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea masei profitului impozabil pentru anul 2011 cu suma de xxxx lei.

Suma de xxxx lei (xxxx lei + xxxx lei+ xxx lei) reprezentând achiziții diverse materiale și bunuri, prestări de servicii considerată de petenta ca și cheltuială deductibilă la determinarea masei impozabile a profitului

În fapt, în cursul anului 2011, petenta a înregistrat în debitul contului 604 Cheltuieli privind materialele nestocate, suma de xxx lei constând în achiziția de diverse materiale și bunuri (materiale de construcții, mobilă hol, televizor, home-cinema, ulei alimentar, mașina de gătit, băuturi alcoolice) de la diversi furnizori interni.

Totodată petenta a înregistrat, în cursul anului 2011, în contul 628 Cheltuieli cu alte prestări de servicii efectuate de către terți, în baza facturii nr...../2011 (anexa nr. 22 la R.I.F.) suma totală de xxxxx lei constând în prestări servicii reprezentând conform celor înscrise pe factura ” curs coafor stilist ”

Totodată din verificarea efectuată s-a constatat că petenta a înregistrat în cursul anului 2011, în contul 628 Cheltuieli cu alte prestări de servicii efectuate de către terți, în baza facturii nr...../02.2011 (anexa nr.22 la R.I.F.) suma de xxx lei constând în prestări servicii reprezentând abonament G.C.

Petenta nu a prezentat în justificarea pretențiilor sale de considerare a acestor cheltuieli drept deductibile la determinarea masei profitului impozabil, documente justificative de natură mijloacelor de probă reglementate de Codul de Procedură Fiscală din care să rezulte scopul pentru care au fost achiziționate bunurile precum și modul în care au fost acestea utilizate în interesul firmei, având în vedere obiectul de activitate al acesteia, operațiuni de mecanică generală.

De asemenea in justificarea plății serviciilor reprezentand abonament Gemi Center si a serviciilor reprezentand conform celor inscrise pe factura ” curs coafor stilist ” , cheltuieli înregistrate în evidența contabilă ca si cheltuieli deductibile la determinarea masei impozabile a profitului, petenta nu a prezentat vreun mijloc de proba din care sa rezulte modul in care au fost utilizate aceste servicii, precum si scopul in care au fost achizitionate, iar petenta nu a realizat pana la data finalizarii controlului fiscal, venituri din prestari de servicii de aceasta natura (frizerie, coafura).

In drept, potrivit prevederilor art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, *“profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal”*.

Prin urmare, inregistrand in categoria de cheltuieli deductibile suma de xxxxx lei (xxxxx lei+xxxx lei+xxx lei) fara ca acestea sa fie aferente realizarii de venituri petenta a incalcat prevedrile art. 19, alin. (1) si ale art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, suma de **xxxx** lei reprezentand contravaloarea bunurilor si a prestarilor de servicii a fost considerata nedeductibila din punct de vedere fiscal la calculul profitului impozabil si al impozitului pe profit.

Suma de xxxx lei reprezentând venituri neînregistrate în evidența contabilă a petentei

În fapt, din verificarile efectuate, organele de inspectie fiscala au identificat, in trimestrul II si III 2011, un numar de trei facturi emise de catre X in beneficiul clientului SC A Com SRL, prin care acestuia i-au fost livrate un numar total de ..... cutii Plibox (anexa nr.3 la R.I.F.) si care nu au fost inregistrate in evidenta contabila dupa cum urmeaza :

- factura ...../31.05.2011 in suma de xxxx lei pentru un numar de ... cutii Plibox
- factura ...../10.05.2011 in suma de xxxxx lei pentru un numar de ... cutii Plibox
- factura ...../08.07.2011 in suma de xxxxx lei pentru un numar de ... cutii Plibox

Valoarea totala a acestor facturi este de xxxx lei din care xxxx lei provenind din trimestrul III 2011, iar suma de xxxx lei provenind din trimestrul II 2011.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) si (2) din Legea nr. 82/1991 republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, *“orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un document care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ. Documentele justificative care stau la baza inregistrarilor in contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au inregistrat in contabilitate”*.

Totodata, în conformitate cu prevederile art.256 alin(1), lit a), din OMFP 3055/2009 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificarile si completarile ulterioare, *“veniturile din exploatare*

cuprind venituri din vanzarea de produse si marfuri(...), iar veniturile se recunosc la valoarea integrala.(...).”

De asemenea in conformitate cu prevederile art.258 alin.(1) din acelasi act normativ “ *in contabilitate veniturile din vanzari de bunuri se inregistreaza in momentul predarii bunurilor catre cumparatori, al livrarii lor pe baza facturii, sau in alte conditii prevazute in contract, care atesta transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor respective, catre clienti”*, iar in conformitate cu prevederile aceluiasi articol aliniatul 2 “*veniturile din vanzarea bunurilor se recunosc in momentul in care sunt indeplinite urmatoarele conditii:*

- a) entitatea a transferat cumparatorului riscurile si avantajele semnificative care decurg din proprietatea asupra bunurilor;*
- b) entitatea nu mai gestioneaza bunurile vandute la nivelul la care ar fi facuto in mod normal, in cazul detinerii in proprietate a acestora si nici nu mai detine controlul efectiv asupra lor;*
- c) marimea veniturilor poate fi evaluata in mod credibil;*
- d) este probabil ca beneficiile economice asociate tranzactiei sa fie generate catre entitate, si*
- e) costurile tranzactiei pot fi evaluate in mod credibil*

Din analiza textelor de lege mai sus prezentate, rezulta faptul ca au fost indeplinite conditiile necesare pentru recunoasterea acestor venituri, la data la care facturile de livrare au fost intocmite.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat urmatoarea situatie de fapt
- firma beneficiara a receptionat bunurile achizitionate, iar facturile au fost inregistrate in evidenta contabila , fapt care rezulta si din fisa furnizorului “X” pusa la dispozitia organelor de inspectie fiscala de catre SC A SRL, precum si din faptul ca acestea au fost declarate de catre SC A SRL in declaratia recapitulativa 394 privind livrarile/prestarile si achizitiile efectuate pe teritoriul national aferenta semestrelor I si II 2011.

- din verificarea efectuata a rezultat faptul ca aceste venituri nu au fost inregistrate in evidenta contabila a petentei in perioada supusa verificarii, aşadar pana la data de 31.12.2011, nefiind luate in calcul la determinarea profitului impozabil si a impozitului pe profit aferent anului 2011.

Potrivit prevederilor art. 19, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, “*profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal”*.

Luand in considerare prevederile legale mai sus citate coroborat cu starea de fapt constatată se reține că, organele de inspectie fiscala in mod corect si legal au determinat o obligatie cu impozitul pe profit aferenta veniturilor neanregistrate în suma totala de xxxx lei (xxxx lei x xxxx) prin aplicarea cotei de impozit pe profit (16%) prevazuta de catre art.17 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Învederăm faptul că, în legatura cu cele trei facturi emise de catre X in beneficiul clientului SC A SRL, identificate de cate organele de inspectie fiscala ca

fiind neinregistrate in evidenta contabila a petentei, în cadrul procesului de urmarire penală, Parchetul de pe Lângă Tribunalul Arad prin Ordonanța de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015, a constatat existența faptei de evaziune fiscală, săvârșită de reprezentantul legal a petentei statuând că „ (...) în ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală reglementată în art. 9 al.1 lit.b din L.241/2005, aceasta a fost săvârșită prin omisiunea înregistrării în contabilitate a trei facturi fiscale emise catre SC A SRL generând, în acest mod, un prejudiciu de natura impozitului pe profit și TVA în sumă de xxxx lei – prin neînregistrarea veniturilor obținute din vânzarea bunurilor înscrise în facturi”.

Așadar starea de fapt reținută în raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate în legătură cu aceste operațiuni este confirmată și de Ordonanța emisă de Parchetul de pe Lângă Tribunalul Arad la data de 03.2015, în dosar nr...../2012 chiar dacă această ordonanță nu poate fi echivalată unei hotărâri penale definitive, pentru a se considera că, potrivit art. 22 Cod procedura penală, ar reprezenta autoritate de lucru judecat, este de reținut că, potrivit art. 214 alin.4 Cod procedura fiscală, aceasta este opozabilă organelor fiscale, ținute de starea de fapt stabilită în cuprinsul său. În plus astfel cum am relevat mai sus, probatoriul administrat în prezenta cauză impune aceeași concluzie în sensul neevidențierii de către petentă în contabilitatea proprie a veniturilor obținute de la firma beneficiara SC A SRL, cu consecința diminuării masei profitului impozabil și a impozitului pe profit datorat bugetului de stat, implicit a TVA datorat bugetului de stat.

În concluzie, pentru anul fiscal 2011, organele de inspecție fiscală au stabilit că și nedeductibile cheltuieli în suma totală de xxx lei, defalcate astfel :

- cheltuieli înregistrate în contabilitate fără a avea la baza un document justificativ suma de xxxx lei

- cheltuieli care nu au fost realizate în scopul obținerii de venituri suma de xxxx lei.

- venituri impozabile suplimentare în suma totală de xxxxx lei.

La finele exercitiului fiscal 2011 în urma recalculării efectuate de organele de inspecție fiscală, a fost stabilit un profit impozabil în suma de xxxxx lei, respectiv un impozit pe profit în suma de xxxx lei față de impozitul calculat de petentă în suma de xxxx lei, rezultând un impozit pe profit suplimentar în suma de xxx lei calculat conform anexei nr. 20 la raportul de inspecție fiscală.

Impozitul pe profit suplimentar aferent anului 2011 se întregeste cu suma reprezentând diferența între impozitul pe profit declarat ca și plătit de xxx lei și cel care a fost în mod efectiv declarat conform fișei rol în suma de xxxx lei (xxx lei-xx lei) rezultând un impozit pe profit suplimentar total aferent anului 2011 în suma totală de **xxxx lei**.(xxxx lei + xxxx lei – xxxx lei).

Având în vedere toate aspectele prezentate mai sus, rezultă că în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar în suma totală de xx lei conform anexei nr. 20 la Raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, din care :

- xxxx lei aferent anului 2007 ;

- xxxx lei aferent anului 2008 ;
- xxxx lei aferent anului 2009 ;
- xxxx lei aferent anului 2010 si
- 55.266 lei aferent anului 2011

Referitor la dobânzile de întârziere în suma de 30.7xx81 lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-AR nr. xxx/12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală se reține că stabilirea de dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilită suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru obligația fiscală reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar în sumă de xxx lei, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind dobânzile de întârziere și penalitățile de întârziere, calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată.

2. In legătură cu taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de xxxx lei pe perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 cu dobânzi de intarziere in suma de xxxx lei, s-au retinut urmatoarele:

2.1 Cu privire la TVA stabilita suplimentar in suma de xxx lei

În fapt, din verificarea efectuată și urmărirea a diferentelor constatate în 394 „Declarație informativă privind livrarile/prestarile și achizițiile efectuate pe teritoriul național” s-a constatat faptul că petenta nu a înregistrat în evidența sa contabilă următoarele facturi:

- factura nr. .... /10.05.2011 emisă către S.C. A S.R.L. reprezentând cutie plicbox în valoare totală de xxxx lei din care TVA în suma de xxxxx lei (**anexa nr. 3 la R.I.F.**);

- factura nr. .... /31.05.2011 emisă către S.C. A S.R.L. reprezentând cutie plicbox în valoare totală de xxxxx lei din care TVA în suma de xxxxx lei (**anexa nr. 3 la R.I.F.**);

- factura nr. .... /08.07.2011 emisă către S.C. A S.R.L. reprezentând cutie plicbox în valoare totală de xxxx lei din care TVA în suma de xxxx lei (**anexa nr. 3 la R.I.F.**),

Cu privire la aceste facturi, în Nota explicativă (**anexa nr. 4 la R.I.F.**) dl. Tocaian Dragos Ioan, în calitate de administrator al petentei, arată faptul că, nu poate pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală notele contabile care să ateste înregistrarea acestor facturi în evidența contabilă a societății verificate.

De asemenea din verificările efectuate s-a constatat că firma A SRL a înregistrat și declarat în declarația cod 394 Declarația informativă privind livrarile/prestarile și achizițiile efectuate pe teritoriul național contravaloarea acestor facturi, iar „conform situației facturilor neachitate la zi” emisă de SC A SRL, factura nr..... /31.05.2011 și factura nr..... /08.07.2011 figurează ca neachitate.

În drept, potrivit prevederilor Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

ART. 134

„(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.”

Art. 134¹

„(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.”

Art. 134²

„(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, iar pentru livrările de bunuri și prestările de servicii exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data la care are loc faptul generator, respectiv la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor.

În conformitate cu prevederile art. 150, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: *„Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2)-(6) și art. 160.”*

Totodată, evidența operațiunilor impozabile este reglementată la art.156 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

„(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.”

Potrivit acestor prevederi legale, persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată au obligația să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice, respectiv să țină evidența contabilă potrivit legii, astfel încât să se poată determina baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate.

În cazul în speță, se reține că, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei a rezultat ca facturile fiscale nr. ....../10.05.2011, nr. ....../31.05.2011 și nr. ....../08.07.2011 emise către S.C. A S.R.L. reprezentând cutii plibox nu au fost

declarate de către petenta nici în Decontul de TVA aferent lunii mai 2011 și nici în Decontul de TVA aferent lunii iulie 2011.

Totodată s-a constatat că, firma SC A SRL a înregistrat și declarat în declarația cod 394 "Declarația informativă privind livrarile/prestarile și achizițiile efectuate pe teritoriul național" contravaloarea acestor facturi, iar conform "Situției facturilor neachitate la zi" emisă de SC A SRL, factura nr...../31.05.2011 și factura nr...../08.7.2011 figurează ca neachitate.

Având în vedere prevederile legale mai sus citate coroborat cu faptul că, cele trei facturi emise către SC A SRL nu au fost declarate de către petenta nici în Decontul de TVA aferent lunii mai 2011 și nici în Decontul de TVA aferent lunii iulie 2011, iar conform Notei explicative, dl. ...., în calitate de administrator al petentei, a aratat că nu poate pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală notele contabile care să ateste înregistrarea acestor facturi în evidența contabilă a petentei, se reține că petenta a încălcat astfel prevederile art. 134¹, alin. (1) și art. 134², alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, prevederile legale în vigoare în perioada verificată, precum și faptul că petenta nu prezintă documente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se reține că în mod legal acestea au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de xxx lei, fapt pentru care contestația se va respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Învedereăm faptul că, în legătura cu cele trei facturi emise de către X în beneficiul clientului SC A SRL, identificate de către organele de inspecție fiscală ca fiind neînregistrate în evidența contabilă a petentei, în cadrul procesului de urmărire penală, Parchetul de pe Lângă Tribunalul Arad prin Ordonanța de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015, a constatat existența faptei de evaziune fiscală, săvârșită de reprezentantul legal a petentei statuând că „ (...) în ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală reglementată în art. 9 al.1 lit.b din L.241/2005, **aceasta a fost săvârșită prin omisiunea înregistrării în contabilitate a trei facturi fiscale emise către SC A SRL generând, în acest mod, un prejudiciu de natura impozitului pe profit și TVA în sumă de .....lei – prin neînregistrarea veniturilor obținute din vânzarea bunurilor înscrise în facturi**”.

Așadar starea de fapt reținută în raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate în legătură cu aceste operațiuni este confirmată și de Ordonanța emisă de Parchetul de pe Lângă Tribunalul Arad la data de 20.03.2015, în dosar nr...../2012 chiar dacă această ordonanță nu poate fi echivalată unei hotărâri penale definitive, pentru a se considera că, potrivit art. 22 Cod procedura penală, ar reprezenta autoritate de lucru judecat, este de reținut că, potrivit art. 214 alin.4 Cod procedura fiscală, aceasta este opozabilă organelor fiscale, ținute de starea de fapt stabilită în cuprinsul său. În plus astfel cum am relevat mai sus, probatoriul administrat în prezenta cauză impune aceeași concluzie în sensul neevidențierii de către petentă în contabilitatea proprie a veniturilor obținute de la firma beneficiara SC A SRL, cu consecința diminuării masei profitului

impozabil și a impozitului pe profit datorat bugetului de stat, implicit a TVA datorat bugetului de stat.

2.2 Cu privire la TVA stabilita suplimentar in suma de xxxx lei

În fapt, petenta a înregistrat cu semnul minus la randul regularizari în decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011, taxa colectata în sumă de xxxx lei reprezentând baza și suma de xxxx lei TVA aferenta facturilor neincasate emise catre SC As S.A.

Conform Notei explicative (anexa nr. 4 la R.I.F.), dl. Tocaian Dragos Ioan în calitate de administrator al petentei X S.R.L. a declarat faptul ca suma de 96.655 lei inregistrata cu minus la randul 15 "Regularizari taxa colectata" in decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011, reprezinta TVA aferenta unor facturi emise catre S.C. AS ARAD S.A. si neincasate. De asemenea Domnul ..... a aratat ca, prin adresa nr...../22.03.2012 Casa de Insolventa Transilvania, Filiala Timis SPRL, a adus la cunostinta SC X S.R.L. faptul ca, prin sentinta comerciala nr. ....1 pronuntata de Tribunalul Comercial Arad, în dosarul nr. ..../2010, la data de 13 iulie 2011, a fost confirmat planul de reorganizare a societatii As ARAD S.A., in temeiul art. 102(1) din Legea nr. 85/2006, iar creditorii chirografari nu au fost prevazuti cu distribuire de sume prin plan, astfel creditorul X S.R.L. nu va beneficia prin planul de reorganizare confirmat de distribuire de sume fapt pentru care petenta a a procedat la stornarea TVA in suma de xxxx lei aferenta facturilor ramase neincasate de la S.C. As S.A.

În drept, potrivit prevederilor art.138 lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se reduce în următoarele situații:

"d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă;"

Totodată, legiuitorul, prin Normele metodologice de aplicare ale Codului fiscal, reglementează ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată stipulată la articolul din legea fiscală mai sus precizat cu obligativitatea îndeplinirii unor condiții.

Astfel, în conformitate cu pct.20 alin.(3) din Normele metodologice de aplicare ale art.138 din Codul fiscal aprobate prin H.G.44/2004, cu modificările și completările ulterioare:

(3) ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal este permisă numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului."

În accepțiunea Codului fiscal, *data declarării falimentului este data pronunțării hotărârii judecătorești finale de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă.*"

Așadar, potrivit acestor prevederi legale, ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este permisă în situația în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă înscrisă în facturi nu mai pot fi încasate din cauza falimentului beneficiarului și numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarilor, respectiv data pronunțării hotărârii judecătorești finale de închidere a procedurii falimentului, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă, a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv din raportul de inspecție fiscală și anexele acestuia, se reține că, petenta, în luna octombrie 2011 a procedat la ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, deoarece contravaloarea bunurilor livrate care SC As S.A., respectiv suma de xxxx lei lei, cu o taxă pe valoarea adăugată în sumă de xxxx lei, nu a mai putut fi încasată, justificând această operațiune cu Sentinta Comerciala nr. .... pronuntata de Tribunalul Comercial Arad, în dosarul nr. ..../2010, la data de 13 iulie 2011, prin care a fost confirmat planul de reorganizare a societatii As S.A., in temeiul art. 102(1) din Legea nr. 85/2006, iar creditorii chirografari nu au fost prevazuti cu distribuire de sume prin plan, astfel ca X S.R.L. în calitate de creditor nu poate beneficia prin planul de reorganizare confirmat de distribuire de sume, fără însă a prezenta o hotărâre judecătorească de declarare a falimentului pentru S.C. As S.A respectiv de închidere a procedurii de faliment, definitivă și irevocabilă.

Urmare aspectelor prezentate, se reține că, în condițiile în care pentru SC As SA nu s-a declarat falimentul prin hotarare judecatoreasca, definitivă și irevocabilă, prin stornarea în decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011 a TVA colectată aferentă facturilor de livrare emise și neîncasate de la S.C. As S.A., în sumă totală de 96.655 lei, petenta a încălcat prevederile art. 138, lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile pct. 20, alin. (3) din H.G. nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

Pe cale de consecință organele de inspecție fiscală, în mod corect și legal, au procedat la colectarea TVA pentru suma de xxxx lei în conformitate cu art. 140, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Motivațiile reprezentatului legal al petentei în legătură cu faptul că s-a procedat la stornarea TVA în sumă de xxxx lei aferentă facturilor ramase neîncasate de la debitoarea SC As SA ,, datorită împrejurării că debitoarea SC As SA a intrat în procedura insolvenței și a faptului că societatea noastră, urmare a confirmării planului de reorganizare de către judecătorul sindic prin Sentința nr...../2001, nu a fost prevăzută cu distribuire de sume prin plan, fiind practic eliminată de la plată” , nu are relevanță în cauza dedusă judecării deoarece, așa cum s-a reținut în cele ce preced, persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA care nu-și mai poate

încasa contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate din cauza falimentului beneficiarului și care procedeză la ajustarea bazei impozabile a taxei pe valoarea adăugată, nu este ținută de respectarea procedurii insolvenței prevăzută de Legea nr.85/2006, respectiv de înscrierea la masa creditorilor, ci doar de pronunțarea unei hotărâri judecătorești, definitive și irevocabile, de închidere a procedurii falimentului prevăzute de Legea nr.85/2006.

2.3 Cu privire la TVA stabilită suplimentar în suma de xxxx lei, se constată ca, în perioada 01.01.2007 – 31.12.2011, petenta și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în suma de xxxx lei aferentă achizițiilor de bunuri alcoolice nejustificând utilizarea acestora în scopul revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii în conformitate art. 145 alin.5 lit.b din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Învederam că pentru acest capăt de cerere, petenta, nu aduce nici un argument sau document în susținerea cauzei, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 și art. 206 din Codul de procedură fiscală și nu prezintă un alt mod de calcul care să infirmе constatările organelor de inspecție fiscală, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru această sumă, organele de soluționare a contestației neputând a se substitui contestatoarei cu privire la argumentele pe care înțelege să le aducă în susținerea contestației.

2.4 Cu privire la TVA stabilită suplimentar în suma de xxxx lei, se constată faptul că, în perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 societatea X S.R.L. și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în suma de xxxx lei, respectiv petenta a înregistrat anumite facturi de 2 ori (anexa nr. 7 la R.I.F.), fără a prezenta organelor de inspecție fiscală documente justificative pentru toate înregistrările, încălcând astfel prevederile art. 146, alin. (1), lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și totodată prevederile pct. 46, alin. (1) din H.G. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

Învederam că pentru acest capăt de cerere, petenta, nu aduce nici un argument sau document în susținerea cauzei, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 și art. 206 din Codul de procedură fiscală și nu prezintă un alt mod de calcul care să infirmе constatările organelor de inspecție fiscală, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru această sumă, organele de soluționare a contestației neputând a se substitui contestatoarei cu privire la argumentele pe care înțelege să le aducă în susținerea contestației.

2.5. Cu privire la TVA stabilită suplimentar în suma de xxxx lei

În fapt, în perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 petenta a achiziționat materiale de construcții (ciment, placa rigips, tavan fals, lambriu PVC, parchet, scară, lavabil, etc.), mobilier (de exemplu: pat dormitor, comodă, dulap, mobilă hol “Ana”), obiecte sanitare (vană colt, baterie, instalații sanitare), servicii încărcare electronică (de exemplu: încărcare electronică 1 buc = xxxx lei; încărcare electronică Orange și

Vodafone 1 buc = xxxx lei), cartele telefonice (de exemplu: cartele telefonice cosmote 100 buc, cartele telefon Cosmote = 60 buc), electrocasnice (aragaz, aer conditionat, blender, etc.) si avansuri prestari servicii pentru care petenta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în sumă totală de **xxxx lei**. (anexa nr. 8 la R.I.F.)

Conform Notei explicative (anexa nr. 4 la R.I.F.), dl. .... in calitate de administrator al petentei, a aratat faptul ca, nu isi aduce aminte destinatia bunurilor si/sau serviciilor achizitionate, dar a susținut faptul ca toate achizițiile au fost efectuate din dorinta de a se desfasura cat mai bine activitatea firmei. Totodata, a susținut în Nota explicativa faptul ca, serviciile au fost achizitionate pentru buna desfasurare a activitatii petentei, însă nu a prezentat organelor de inspectie alte documente prin care sa justifice necesitatea achizitionarii acestor bunuri și servicii in afara facturilor fiscale de achizitie si a faptului ca, veniturile petentei au crescut de la o luna la alta.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ *ART. 145*

(...)

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

În raport de prevederile legale prezentate mai sus coroborat cu documentele existente la dosarul cauzei, se reține că, petenta nu a prezentat nici organelor de inspectie fiscala și nici in etapa de solutionare a contestatiei, documente justificative de natura mijloacelor de probă din care sa rezulte modul in care au contribuit aceste bunuri și servicii achizitionate la realizarea obiectului de activitate al petentei, operatiuni de mecanica generala, precum si faptul ca prin nota explicativa luata de catre organele de inspectie fiscala administratorului petentei, domnul T....., acesta nu a putut prezenta mijloace de proba de natura a justifica efectuarea acestor operatiuni in legatura cu care pretinde exercitarea dreptului de deducere a TVA, in scopul realizarii obiectului sau de activitate, astfel încât aceste achiziții nu sunt destinate operațiunilor taxabile ale societății petente.

Pe cale de consecință, în condițiile în care petenta a încălcat prevederile art. 145 alin. 2 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare se reține că, în mod corect și legal organele de control au procedat la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **xxxx lei** aferentă facturilor inscrise în Anexa nr. 8 la Raportul de inspectie fiscala, motiv pentru care contestația petentei va fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

2.6 Cu privire la TVA stabilită suplimentar în suma de xxxxx lei și TVA stabilită suplimentar în suma xxxxxx lei

În fapt, din verificarea efectuată și în baza procesului-verbal nr. ..../27.02.2012 transmis de către Garda Financiară Secția Arad, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în perioada 01.04.2011 – 31.08.2011 petenta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în suma totală de **xxxx lei** aferentă facturilor de achiziție de la S.C. C S.R.L. (anexa nr. 9 la R.I.F.).

Totodată, în perioada 01.01.2007 – 31.12.2011, petenta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în sumă totală de **xxx lei** aferentă facturilor de achiziție de materiale de construcții, prestări servicii de reparații și amenajări interioare și exterioare precum și servicii de transport de la diverși furnizori interni precum SC R SRL, SC C SRL, SC A PB SRL (anexa nr. 10 la R.I.F.).

La pct. 1 din prezenta decizie a fost prezentată starea de fapt care a stat la baza tranzacțiilor dintre petentă și aceste firme, motiv pentru care nu va fi reluată.

În drept, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

“ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.”

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„Sfera de aplicare a dreptului de deducere

ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

(...)”

coroborat cu HG nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“6.1. În aprecierea unei situații fiscale asupra căreia urmează a lua o decizie, organul fiscal va determina stările de fapt relevante din punct de vedere fiscal prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege.”

Din analiza normelor legale incidente rezultă că persoanele impozabile au posibilitatea legală de a și exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite două condiții cumulative, și anume: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și au la bază facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere a TVA.

În aceste condiții, pentru a dovedi că bunurile și serviciile achiziționate sunt utilizate, într-adevăr, în folosul operațiunilor sale taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată, **ci să și demonstreze că bunurile achiziționate au fost utilizate în folosul propriilor operațiuni taxabile.**

Învederăm faptul că, prin Ordonanța de clasare după începerea urmăririi penale pronunțată în data de 20.03.2015 în Dosar nr. ..../2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, privind pe inculpatul ....., organele de urmărire penală au constatat existența faptei de evaziune fiscală, în legatura cu operațiunile derulate de petentă cu furnizorii SC R SRL, SC C SRL, SC A PB SRL și SC C SRL.

Așadar starea de fapt reținută în raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate în legătură cu aceste operațiuni este confirmată și de Ordonanța emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad la data de 20.03.2015, în dosar nr...../2012 chiar dacă această ordonanță nu poate fi echivalată unei hotărâri penale definitive, pentru a se considera că, potrivit art. 22 Cod procedura penală, ar reprezenta autoritate de lucru judecat, este de reținut că, potrivit art. 214 alin.4 Cod procedura fiscală, aceasta este opozabilă organelor fiscale, ținute de starea de fapt stabilită în cuprinsul său. În plus astfel cum am relevat mai sus, probatoriul administrat în prezenta cauză impune aceeași concluzie în sensul evidențierii de către petentă în contabilitatea proprie a unor operațiuni fictive nu numai la cheltuieli deductibile la determinarea masei profitului impozabil, cu consecința diminuării profitului impozabil și a impozitului pe profit datorat bugetului de stat, ci și în legătură cu exercitarea dreptului de deducere a TVA cu consecința pretenției de rambursare a acestuia pentru aceste operațiuni fictive.

Drept urmare operațiunile înscrise în facturile emise de SC R SRL, SC C SRL, SC A PB SRL și SC C SRL și înregistrate în evidența contabilă a S.C. X S.R.L. nu reprezintă activitate economică astfel cum aceasta este definită la art. 127, alin. (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, ca fiind „*activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate*”.

Pe cale de consecință, aceste operațiuni nu reprezintă operațiuni impozabile din punct de vedere al TVA, deoarece nu îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art. 126, alin. (1), lit. a) – d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

În cadrul procedurii de soluționare a contestației este incidentă și jurisprudența Curții Europene de Justiție, în situația în care, ulterior aderării, în vederea aplicării uniforme a legii, statul român are obligația respectării aquis-ului comunitar în domeniul TVA.

În acest sens jurisprudența Curții Europene de Justiție recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea posibilității contribuabililor de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotărâre), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (paragr. 26 din hotărâre).

În acest sens, legislația comunitară **dă statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA**, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (paragr. 29 din aceeași hotărâre).

La paragr. 46 din cauzele reunite C-110/98 la C-147/98 Gabalfrisa se face trimitere la paragr. 23 și 24 din cazul C-110/94 Inzo și paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit că *este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze ca sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii* și art. 4 din Directiva a VI-a (în prezent, Directiva 112/2006/CE) nu împiedică *autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective care să susțină intenția declarată a persoanei* în cauză de a desfășura activitate economică dând naștere la operațiuni taxabile.

În sfârșit, principiul *prevalenței substanței* asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislația comunitară, care se aplică în concordanță cu celelalte principii recunoscute de legislația și jurisprudența comunitară, printre care principiul *luptei împotriva fraudei*, a evaziunii fiscale și a *eventualelor abuzuri*. Din acest motiv legislația fiscală condiționează exercitarea dreptului de deducere a TVA aferentă achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factura care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege), **a condiției de fond esențiale, aceea că serviciile pentru care se solicită deducerea să fie efective și să fie destinate utilizării în folosul propriilor operațiuni taxabile ale persoanei impozabile.**

Prin urmare, persoanele impozabile au posibilitatea legală de a-și exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite două condiții cumulative, și anume: prestările de servicii sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și au la bază facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere. În aceste condiții, pentru a dovedi că serviciile achiziționate sunt utilizate, într-adevăr, în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, **ci să și demonstreze că bunurile și serviciile achiziționate** - materiale de construcții, prestări servicii de reparatii și amenajări interioare și exterioare precum și servicii de transport - **au fost utilizate în folosul propriilor operațiuni taxabile.**

Din interpretarea oficială a Curții de Justiție a Uniunii Europene, oficială și obligatorie, cităm câteva cauze, relevante în speța dedusă judecării, astfel:

a) Hotărârea CJUE nr. **C-324/11** din 06.09.2012 privind pe **Gábor Tóth**, la pct. 4 dispune:

„4) Atunci când autoritatea fiscală furnizează indicii concrete privind existența unei fraude, Directiva 2006/112 și principiul neutralității fiscale nu se opun ca instanța națională să verifice, în temeiul unei examinări globale a tuturor circumstanțelor speței, dacă emitentul facturii a efectuat el însuși operațiunea în cauză. Cu toate acestea, într-o situație precum cea din acțiunea principală, dreptul de deducere nu poate fi refuzat decât atunci când autoritatea fiscală dovedește, având în vedere elemente obiective, că destinatarul facturii știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă săvârșită de emitentul respectiv sau de un alt operator care intervine în amonte în lanțul de prestații.”

b) Hotărârea CJUE nr. **C-439/04 și C-440/04** din 06.07.2006 privind cererile de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de **Axel Kittel** și de **Recolta Recycling SPRL**, dispune:

„(...) În schimb, atunci când se constată, ținând cont de factorii obiectivi, că aprovizionarea a fost făcută de un contribuabil care a știut sau ar fi trebuit să știe că, prin achiziția făcută de el, a participat la o operațiune de care este legată o evaziune fiscală aferent plății TVA, este de competența tribunalului național să refuze dreptul respectivului contribuabil de a deduce valoarea TVA-ului plătit.”

De asemenea potrivit jurisprudentei Curții Europene de Justiție trebuie avută în vedere și hotărârea pronunțată în cazul Optigen la punctul 51 în sensul că „reprezintă livrări de bunuri tranzacțiile care nu sunt ele însele viciate de fraudarea taxei pe valoarea adăugată” rezultând și din această hotărâre faptul că operațiunile desfășurate între petenta și diversi furnizori de bunuri și servicii nu pot fi tratate ca și livrare de bunuri, iar pe cale de consecință aceasta nu pot reprezenta o achiziție de bunuri sau servicii.

Combaterea fraudei, a evaziunii fiscale și a eventualelor abuzuri este un obiectiv recunoscut și încurajat prin Directiva 2006/112 (a se vedea printre altele Hotărârea Halifax și alții, citată anterior, punctul 71, Hotărârea din 7 decembrie 2010, R., C-285/09, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 36, precum și Hotărârea din 27 octombrie 2011, Tanoarch, C-504/10, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 50). În această privință, Curtea Europeană de Justiție a statuat deja că justitiabilii nu pot să se prevaleze în mod fraudulos sau abuziv de normele de drept al Uniunii (a se vedea în special Hotărârea din 3 martie 2005, Fini H, C-32/03, Rec., p. I-1599, punctul 32, precum și Hotărârile citate anterior Halifax și alții, punctul 68, și Kittel și Recolta Recycling, punctul 54).

În consecință, este de competența autorităților și a instanțelor naționale să refuze avantajul dreptului de deducere dacă, având în vedere elemente obiective, s-a stabilit că acest drept a fost invocat în mod fraudulos sau abuziv (a se vedea în acest

sens Hotărârile citate anterior Fini H, punctele 33 și 34, și Kittel și Recolta Recycling, punctul 55, precum și Hotărârea din 29 martie 2012, Véleclair, C-414/10, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 32).

În speță, coroborând jurisprudența europeană cu legea specială care guvernează raporturile de drept fiscal – Codul de procedură fiscală, respectiv art. 65 alin. (1):

„ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

rezultă că este obligația persoanei impozabile care solicită acordarea dreptului de deducere a TVA să prezinte dovezi obiective care să confirme utilizarea acestor bunuri în folosul operațiunilor sale taxabile.

Contrar susținerilor petentei, simpla achiziție a unor bunuri și servicii, pentru care deține o factură întocmită în condițiile legii, nu constituie o prezumție a utilizării în scop economic a acestora, în vederea realizării obiectului său de activitate, în condițiile în care așa cum au stabilit organele de inspecție fiscală, societatea petentă nu poate prezenta organelor de inspecție fiscală alte documente care să ateste realitatea efectuării acestor achiziții de bunuri și servicii.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au constatat faptul că scopul esențial al acestor achiziții nu îl reprezintă o livrare de bunuri sau prestare de servicii, nereprezentând activități economice astfel cum acestea sunt definite la art. 127, alin. (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, neconstituind decât un artificiu prin care se urmărește diminuarea obligației reprezentând TVA de plata.

În susținerea celor invocate mai sus, potrivit jurisprudenței europene (cazul C-255/02 – Halifax & others) orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația “normală” care ar fi existat în absența acestui artificiu va fi restabilită.

Ținând cont de prevederile art. 11, alin. (1) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, rezultă că în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală au efectuat regularizarea TVA deductibilă, prin respingerea dreptului de deducere a TVA aferentă facturilor de achiziție prezentate în anexa nr.9 și Anexa nr.10 la Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR .../12.04.2012.

Astfel, prin exercitarea dreptului de deducere a TVA în sumă totală de **xxxx lei** înscrisă în facturile reprezentând achiziții emise de către furnizorul SC C SRL, precum și în suma totală de **xxxx lei** înscrisă în facturile reprezentând achiziții de materiale de construcții, prestări servicii de reparații și amenajări interioare și exterioare precum și servicii de transport de la diverși furnizori interni precum SC R SRL, SC C SRL, SC A PB SRL pentru operațiuni care nu reprezintă nici livrări de bunuri și nici prestări de servicii, ci doar un artificiu în vederea diminuirii TVA de plata, rezultă că petenta a încălcat prevederile art. 126, alin. (1), art. 127, alin. (2), art. 128, alin. (1), art. 129, alin. (1), art. 146, alin. (1), lit. a și art. 145, alin. (2), lit. a) din

Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și totodată prevederile pct. 46, alin. (1) din H.G. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

Deși documentele prezentate de petentă (facturile) pentru justificarea dreptului de deducere a TVA sunt completate în mod formal, respectând elementele obligatorii stipulate de lege, acestea nu pot constitui document justificativ pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, în condițiile în care, organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză (art. 6 din Codul de procedură fiscală), iar din cercetările efectuate de autoritatea fiscală a rezultat că, nu s-a putut confirma caracterul real al acestor operațiuni, fapt recunoscut chiar de către administratorul petentei Dl. .... în nota explicativă dată organelor de inspecție fiscală.

2.7. Cu privire la TVA în suma de xx lei și TVA în suma de xxxx lei, din verificarea corelațiilor dintre evidența contabilă, evidența tehnico-operativă și deconturile de TVA, se constată următoarele:

- pentru luna august 2011 rulajul contului 4426 “TVA deductibilă” din evidența contabilă și tehnico-operativă a petentei în suma de xxxx lei nu corespunde cu TVA deductibilă declarată în decontul de TVA aferent lunii august 2011 în suma de xxx lei, diferența de **xxx lei** reprezentând TVA dedusă eronat în decontul de TVA aferent lunii august 2011

- pentru luna octombrie 2011 rulajul contului 4426 “TVA deductibilă” din evidența contabilă și tehnico – operativă a petentei în suma de xx lei nu corespunde cu TVA deductibilă declarată în decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011 în suma de xx lei, diferența de **xxx lei** reprezentând TVA dedusă eronat în decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011.

- pentru luna octombrie 2011 rulajul contului 4427 din evidența tehnico – operativă a petentei în suma de 43.952 lei nu corespunde cu TVA colectată declarată în decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011 în suma de “-xxxx” diferența de xxxx fiind compusă din:

- suma de **xxx lei** reprezentând TVA colectată înregistrată în evidența dar nedeclarată în decontul de TVA aferent lunii octombrie 2011

- suma de xxx lei reprezentând stornarea unor facturi emise către SC As SA și neincasate, suma înregistrată cu semnul minus în luna octombrie 2011 doar în decontul de TVA la rd .15 “Regularizări taxa colectată”

Astfel având în vedere aspectele prezentate cu privire la necorelațiile dintre evidența contabilă a petentei și deconturile de TVA, respectiv sumele înscrise în fișa pe plătitor, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au stabilit o TVA suplimentară în sumă de xxx lei (xxxx lei + xxxx lei).

Învederăm că referitor la acest capăt de cerere petenta nu prezintă motive de fapt sau de drept în cuprinsul constatației formulate, în considerarea dispozițiilor

expresie ale art. 206 din Codul de procedură fiscală, motiv pentru care contestația va fi respinsă pentru acest capat de cerere, urmare a neconcordanțelor prezentate anterior, organele de inspecție fiscală, în mod corect și legal, au stabilit o T.V.A. suplimentară de plată în suma de xxxx lei.

Referitor la dobânzile de întârziere și penalitățile de întârziere în sumă totală de xxxx lei aferente TVA stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-AR ../12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală se reține că stabilirea de dobânzi de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru debitul reprezentând TVA stabilită suplimentar în sumă de ..xxxx lei, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind dobânzile de întârziere, calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 6, art. 65, art. 206, art. 214 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 10.4 din Ordinul nr. 450 din 19 aprilie 2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art.22, art. 200, art. 346 din Codul de Procedura Penală din 12 noiembrie 1968, republicat, cu modificările și completările ulterioare, art. 28 din Noul Cod de procedură penală, pct.10.4 din Ordinul nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală art. 11, art. 19, art. 21, , art. 126, art. 127, art. 128, art. 129, art. 145, art. 145¹, art. 146, art. 147, art. 216 din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. 20356/23.06.2015, se

D E C I D E

- respingerea contestației formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR ../12.04.2012 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, ca inadmisibilă;

- respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere F-AR nr. ../12.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma totală de **xxxx lei** reprezentând:

- xxxxlei impozit pe profit suplimentar
- xxx lei dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit
- xxxx lei taxa pe valoarea adăugată suplimentară
- xxxx lei dobânzi de întârziere aferente TVA.

- prezenta decizie se comunica la:

· S.C. x S.R.L.

· A.J.F.P. Arad

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din OPANAF nr.2906/2014.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.